

TÁNC

m ű s z e t

DANCEART

BÚCSÚZÓUL
IFJ. NAGY ZOLTÁN
(1966 - 2008)

XXXIX.
évfolyam

2008. 2.

Ára: 535,- Ft
US\$ 5.00
€ 3.00

PORTRÉ:
**VOLF
KATALIN**

EXKLUZÍV:
**POPOVA
ALESZJA**

MAGYAR CONCERTO

A Magyar Állami Népi Együttes a 36. Hong Kong-i Fesztiválon

**Művészetek
Palotája**
Budapest

Élmény! Minden tekintetben.

www.mupa.hu

Rómeó és Júlia Jeruzsálemben Magyar Fesztivál Balett

2008. május 5-6., 19.00
Fesztivál Színház

A Magyar Nemzeti Balett színei – klasszikustól a modernig A Magyar Nemzeti Balett Alapítvány produkciója

2008. május 21., június 18., 19.00
Fesztivál Színház

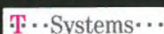

Pán Péter – a megtalált fiúk KFKI Kamarabalett

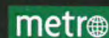

2008. május 31., 15.00 és 18.00, június 1-4., 10.30 és 15.00
Fesztivál Színház

**STRATÉGIAI
PARTNEREINK**

**STRATÉGIAI MÉDIA-
PARTNEREINK**

A magyarországi táncágazatok közéleti, kritikai, táncelméleti és tánc történeti folyóirata
XXXIX. évfolyam
2008. 2. szám

Főszerkesztő:
Kaán Zsuzsa
Védnökök:

Markó Iván, Seregi László
Védnökség és szerkesztőbizottság:

Esztergályos Cecília,
Harangozó Gyula,
Keveházi Gábor,
Kricskovics Antal,
Kún Zsuzsa, Nádasi Myrtil,
Szakály György,
Zsuráfszky Zoltán

Angol szöveg: Kálmán Tamás
Munkatárs: Forró Ildikó

A szerkesztőség címe:
1300 Budapest 3, Pf. 142
Tel./fax: (36-1) 368-5470
www.danceart.hu
www.tancmuveszet.hu
e-mail: danceart@t-online.hu

Művészeti tervező: Kaán Zsuzsa
Nyomdai előkészítő: Kató András
Olvasószerkesztő: Kaán Zsuzsa
Lapmenedzser: TRIONFO Stúdió

Kiadó:

Nemzetközi Tánc- és Kultúra
Alapítvány

E szám támogatói:

Nemzetközi Tánc- és Kultúra
Alapítvány

TRIONFO Stúdió

NCA

Terjeszti a Magyar Posta Rt.,
a LAPKER Rt.,
a regionális részvénytársaságok
és alternatív terjesztők.

Előfizethető Budapesten
a Magyar Posta ZRt. Hírlap Üzlet-
ágánál (levélcím: 1008 Budapest,
Orczy tér 1.), valamennyi postán,
kézbesítőknél, e-mailen:
hirlapelofizetes@posta.hu, faxon:
303-3440. További információ:
(06-80) 444-444

Belföldre előfizethető még
a szerkesztőségben közvetle-
nül, vagy csekkbefizetéssel.
(Előfizetői csekk a szerkesztő-
ség e-mail címén, illetve tele-
fonon igényelhető.)

Külföldön terjeszti a
Batthyány Kultur-Press Kft.
1014 Budapest,
Szentháromság tér 6. Tel.:
489-0042

Évi hat szám ára:
3210,- Ft+ postaköltség
HU-ISSN: 0134-1421

A 2008. 2. szám

a 2008. április 15-ig megtartott
táncesemények között válogat.

5 KÖSZÖNTJÜK KITÜNTETETTJEINKET

A TÁNC VILÁGNAPJA

'08

6 ***Gladys Faith Agulhas:**
*Nemzetközi Üzenet a Tánc
Világnapján - 2008*

7 (*Kálmán Tamás fordítása*)

7 **Roboz Ágnes:** *Magyar üzenet a
Tánc Világnapján - 2008*

8 MŰSORAJÁNLAT

*A Honvéd Táncszínház májusi és
júniusi műsora*

10 AKTUÁLIS

A főszerkesztő jegyzete

*A VI. EuróPAS®-Gála műsora

11 BÚCSÚZÓUL

Ifj. Nagy Zoltán (1966 - 2008)

- **Keveházi Gábor,**
Popova Aleszja,
Szakály György,
Dr. Manherz Károly
megemlékezése

16 PORTRÉ

*„A 25. születésnapomat ünne-
pelem!” - Művészportré *Volf
Katalinról*

Kálmán Tamás írása

MEGKÉRDEZTÜK...

18 *...Mihályi Gábort, miért karolta fel
a Hagyományok Háza az
Örömtánc elnevezésű zenei
pályázatot?*

Kaán Zsuzsa interjúja

A CÍMLAPON:

19 *A Magyar Állami Népi Együttes
a 36. Hong Kong-i Fesztiválon*

20 ***Bogyai Katalin:** *Üzenet
Kaán Zsuzsa* összeállítása

EXKLUZÍV

24 *„Vérfrissítés Németországból,
visszajelzések Budapestről”

Találkozás *Popova Aleszjával -
Kálmán Tamás* interjúja

KRITIKA

• Kortárs tánc

27 ***Kaán Zsuzsa:** *Juronics XX.*
százada a Szegedi Kortárs Balett
műsorán

28 **Ladányi Gabriella:** *Az O Vertigo
a Trafóban*

• Néptánc

28 ***Truppel Mariann:**
Gyermektáncantológia 2008

• Balett

30 **Bóta Gábor:** *Három tánc, egy
este - Kortárs balettest az
Operaházban*

VILÁGTÜKÖR

Nádasi Myrtil:

32 *Balanchine: Jewels - A Royal
Ballet bemutatója a Covent
Gardenben*

33 **Wagner István:** *A „Le Corsaire”
újrafelfedezése - Sikeres rekon-
strukció a bajor fővárosban*

36 **Wagner István:** *Scott Joplin után,
Alkestis előtt - Peter Breuer legü-
jabb koreográfiái Salzburgban*

TUDÓSÍTÁS

38 **Dezső László:** *Élő népzene, élő
néptánc*

Dezső László: *XVII. Országos
Táncszínházalkotó és
Kirakodóversár*

39 CONTENTS

EXCERPS

40 * **Gladys Faith Agulhas:** *Message for
the International Dance Day - 2008*

40 * *"I celebrate my 25th Birthday"* -
Artist portrait about *Katalin Volf* -
writed by **Tamás Kálmán**

41 * **Katalin Bogyai:** *Message on the
occasion of the Hungarian State
Folk Ensemble's Hong Kong tour*

42 * *"Blood-refreshment from
Germany, feedback from
Budapest ..."* - Meeting with
Aleszja Popova - Interview by
Tamás Kálmán

42 ***Zsuzsa Kaán:** *Juronics's 20th
Century on the programme of the
Szeged Contemporary Ballet*

42 ***Mariann Truppel:** *Children Dance
Antology 2008*

A *-gal jelölt írás vagy részlete angolul is olvasható.

GÁLAEST

**Ifj. Nagy Zoltán emlékére
2008. május 17. 19.00 óra**

2008. május 17-én Ifj. Nagy Zoltánra emlékezik
a Magyar Táncművészeti Főiskola
közössége
a Nemzeti Táncszínházban.

A művészre, aki két évtizeden keresztül volt
a Főiskola balettművész szakos hallgatóinak
példaképe: akit a növendékek a kulisszából lestek,
akinek jó szívvel tapsoltak...

A balettmesterre, aki mindössze három éve lépett
először ebben a szerepkörben az iskolába:
az idén végző fiú évfolyam Ifj. Nagy Zoltán
személyében olyan mestert kapott, akinek instrukciót
elhitték, követelményeit teljesíteni igyekeztek.

A rektorra, aki 2006-ban – az ország legfiatalabb
rektoraként – vehette át kinevezését,
és nagy ambíciókkal állt a Főiskola élére.

Az intézmény felhalmozott értékeit megőrizve
igyekezett a palettát színesíteni, az oktatási kínálatot
bővíteni, a kikerülő táncosokat minél sokrétűbben
felkészíteni a pályára.

Rektorként már nem csak egy maroknyi évfolyam
balettmestere-„pótpapája” lett,
hanem a Főiskola valamennyi
növendékéért-hallgatójáért-oktatójáért-dolgozójáért
felelős vezető: mindenre figyelnie kellett,
mindenkit szolgálnia kellett.

A táncművész pályafutása rövid.
Ez együtt jár a szakmával.

Ezt Ifj. Nagy Zoltán is tudomásul vette.
De hogy az élet is?! És hogy ennyire?!
Erre senki nem számított! Ő sem, mi sem.

Egyes szerepeitől már búcsúzott
az elmúlt szezonokban.

Más szerepekre még javában készült:
a színházban is, de méginkább a Főiskolán.

Színházi művészként tudta:
a szereposztást nem a fellépők döntenek el.
Sokkal nehezebb elfogadni,
hogy életről és halálról sem mi döntünk.

Búcsúzunk és emlékezünk – azzal,
amit ő tudott és tanított,
amit mi tudunk és tanulunk: tánccal!

*A Magyar Táncművészeti Főiskola
Közössége*

A Magyar Táncművészeti Főiskola előadásában
látható gálaest teljes bevételét a rendezők
Ifj. Nagy Zoltán családja számára ajánlják fel.

**2008. május 17 - 24. között
Kanyó Béla fotókiállítása
látható az Ifj. Nagy Zoltán
pályájáról készült képeiből.**

22nd International SUMMER DANCE COURSE 11-23 August 2008

at the

(Budapest,
14th district, Columbus utca 87.)

- dormitory available at the premises -

PROGRAMME

CLASSICAL BALLET
(different levels):

Course leader:

Mária BÉRCZES (Hungary)

Teachers:

Katia ZVELEBILOVA (United Kingdom)

Viacheslav MUKHAMEDOV (Germany)

Evelyn TÉRI (Austria)

Nóra SZŐNYI (Hungary)

Szilárd MACHER (Hungary)

Mónika BARNA (Hungary)

Edina DORKÓ (Hungary)

Melinda LIESZKOVSZKY (Hungary)

PAS DE DEUX

(admission to couples only)

Gábor MÉNICH (Hungary)

REPertoire AND POINTE

CONTEMPORARY DANCE

ADVANCED - **Alfredo TORRES** (Bulgaria-Cuba)

BEGINNER - **Oktávia SZIGETI** (Hungary)

STRETCH

Noémi TAKÁTS (Hungary)

Boglárka HATALA (Hungary)

HUNGARIAN FOLK DANCE

For more information and registration go to
<http://www.mtf.hu>

A Magyar Kultúra Napján – január 20-án – az Iparművészeti Múzeumban adták át a 2008. évi Csokonai Vitéz Mihály díjakat. A Csokonai Vitéz Mihály alkotói és közösségi díjat minden évben az Oktatási és Kulturális Minisztérium ítéli oda a nem hivatásos, művészeti munkát végző egyéni alkotóknak, művészet-pedagógusoknak, művészeti együttes vezetőeknek.

CSOKONAI VITÉZ MIHÁLY ALKOTÓI DÍJBAN részesült:

- *Benkő Zsófia* tánctanár, a Fővárosi Művelődési Ház Társastánc Klubjának vezetője

...

Az Örökség Gyermek Népművészeti Egyesület nívódíjait február 17-én adták át.

PEDAGÓGIAI NÍVÓDÍJBAN részesült

- *Törökné Csécs Lenke*, a szekszárdi Bartina Együttes művészeti vezetője, **ALKOTÓI NÍVÓDÍJBAN** részesült

- *Darmos István*, a debreceni Főnix Együttes vezetője.

...

Nemzeti ünnepünk: március 15-e, az 1848-1849-es forradalom és szabadságharc kezdetének, a modern parlamentáris Magyarország megszületésének napja alkalmából a Magyar Köztársaság elnöke – a miniszterelnök előterjesztésére – Kossuth-díjat adományozott a Parlamentben:

több évtizedes nagyszerű külföldi és hazai karmesteri működéséért, valamint zenekarvezetői munkásságáért

- *Fischer Ádám* karmesternek, a Magyar Állami Operaház főzeneigazgatójának, a magyar zenés színház tradíciójának megőrzéséért, új utak fáradszorgos kereséséért, a mai magyar operakultúra megismertetéséért és népszerűsítéséért

- *Kerényi Miklós Gábornak*, a Budapesti Operettszínház Erkel Ferenc-díjas igazgató-rendezőjének, Kiváló Művészek, nemzetközileg is nagyra becsült előadóművészi és koreográfusi munkássága, valamint balettigazgatói tevékenysége elismeréseként

- *Kiss Jánosnak*, Liszt Ferenc-díjas balettművészek, Erdemes Művészek, a Győri Balett igazgatójának.

Dr. Hiller István oktatási és kulturális minisztertől – Dr. Sólyom László, a Magyar Köztársaság Elnöke megbízásából – a **MAGYAR KÖZTÁRSASÁGI ÉRDEMREND TISZTIKERESZTJE** kitüntetés

- *Román Sándor* Harangozó Gyula-díjas koreográfus, táncművész, Erdemes Művész, az ExperiDance Táncársulat vezetője vette át.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁGI ÉRDEMREND LOVAGKERESZTJE kitüntetés

- *dr. Angelus Iván*, a Budapest Kortárs Tánc Főiskola, Szakközépiskola és Alapfokú Művészeti Iskola igazgatója,
- *Kelemen László*, a Hagyományok Háza főigazgatója,
- *Lőcsei Jenő* Liszt Ferenc-díjas magántáncos, koreográfus, Erdemes Művész, a Budapesti Operettszínház balett-együttese vezetője vehette át.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁGI ARANY ÉRDEMKERESZT kitüntetésben

- *Szécsényiné dr. Fekete Irén*, a Magyar Táncművészeti Főiskola nyugalmazott táncpedagógusa részesült.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁGI BRONZ ÉRDEMKERESZT kitüntetés:

- *Sárközi Attila*, a Szegedi Kortárs Balett táncművésze,
- *Valach Gábor*, a Honvéd Együttes Művészeti Nkft. - Honvéd Táncszínház tánckarvezető szólistáncosa vette át.

Dr. Hiller István oktatási és kulturális miniszter **HARANGOZÓ GYULA-DÍJAT** adományozott a táncművészet bármely ágában folytatott alkotói, előadói tudományos és pedagógiai tevékenység elismeréseként:

- *Boros Ildikó* balettművészeknek, a Magyar Állami Operaház magántáncosának,
- *Kalmár Attilának*, a Szegedi Kortárs Balett táncművészenek
- *Kerényi Miklós Dávidnak*, a Magyar Állami Operaház címzetes magántáncosának,
- *Kocsis Enikőnek*, a Honvéd Együttes táncos szólistájának,
- *Kopeczny Katalin* táncművészeknek,
- *Németh Ildikó* táncpedagógusnak,
- *Topolánszky Tamás* táncművészeknek, koreográfusnak.

...

A Tánc Világnapja alkalmából, **április 29-én** ismét kiosztják az **EURÓPAS MAGYAR TÁNCDÍJAT**, a **TÁNCMŰVÉSZET** című folyóirat szakmai díját. Az április 15-i sajtótájékoztatón Kaán Zsuzsa, a táncdíj kuratóriumi elnöke a díj Statútumát és kitűzőjét átadta

- *Kováts Gergely Csanád* show-tánc Európa- és világbajnoknak, a Magyar Nemzeti Balett táncművészenek,
- *Máté Dorottya* és *Máté Móric* néptáncművészeknek, a Csillagszemű Táncegyüttes szólistáinak,
- *Lukács András* balettművészeknek, korábban a Magyar Nemzeti Balett, jelenleg a bécsi Staatsoper szólistájának,
- *Linda Schneiderova* cseh balettművészeknek, a Magyar BalettSzínház Gödöllő szólistájának,
- a *Madách Musical Tánciskola* növendéktársulatának.

Alapító igazgató: *Sárközi Gyula*.

A táncdíj ünnepélyes átadásáról és az azt követő galaestről lapunk következő számában közlünk képes tudósítást.

(A szerk.)

Valamennyi kitüntetettnek őszintén gratulál és pályáján további sikereket kíván a Nemzetközi Tánc- és Kultúra Alapítvány kuratóriuma, a TÁNCMŰVÉSZET szerkesztősége. 2008. április 15.

Nemzetközi üzenet a Tánc Világnapján - 2008

Gladys Faith Agulhas:

A Tánc lelkének Nincs színe, Nincs választott formája vagy mérete,
De Felöleli a bennünk lévő Egység, Kitartás és
Szépség erejét.

Mindenki, aki táncol: fiatal, öreg vagy fogyatékkal élő ember
Gondolatokat teremt és formál át az életet megváltoztató mozgás Művészetévé.
A Tánc egy tükör, amely azt fejezi ki, hogy a lehetetlen lehetséges.
Mindenki számára érinthető, hallható, érezhető és tapasztalható.

Szívünk és lelkünk hangjai adják a ritmusunkat.
Minden mozdulatunk feltárja az emberiség történetét.
Ez az elem, amelyben az Emberi Lélek átfoghatja a tökéletes Szabadságot.

Amikor a kezünk érintkezik, valami csodálatos történik.
Amire a lélek emlékezik, azt a test leírja a mozgás segítségével.
A Tánc tehát a mindenki számára elérhető gyógyító erő,
Te vagy a szemem és én vagyok a lábad.

Ünnepeljétek a Tánc NEMZETKÖZI NAPJÁT,
Használjátok a tánc iránti szenvedélyt, hogy meggyógyítsuk egymást,
Egyesítsétek a közösségeket,
S ami a legfontosabb: önnön jogaitok szerint legyetek a legjobbak!
Így tudjuk egyesíteni a Tánc Erejét és Lelkét.

(Kálmán Tamás fordítása)

Magyar üzenet a Tánc Világnapján - 2008

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kedves Barátaim!

Ma lenne 281 éves *Jean-Georges Noverre*, és az ő tiszteletére ünnepeljük a Tánc világnapját. Én, ezen a napon néhány magyar táncszakemberre, az ő tanításaira szeretnék emlékezni és fejet hajtani.

Az elhunyt, kitűnő tánc-történész Vályi Rózsi így ír könyvében Noverre-ről: „*a francia felvilágosodás és a kora-beli balett atyja, a balett-dráma megteremtője...*”.

Szeretnék kiragadni Noverre XVII. leveléből egy rövid idézetet, amit ma is aktuálisnak tartok: „Hogy művészetünk arra a magaslatra jusson el, melyet megkövetelnek és kívánok neki, a táncosnak feltétlenül meg kell osztania idejét és tanulmányait a szellem és a test között.”

Ezt a gondolatot fejlesztette tovább Váraljai Lábán Rudolf, kinek módszerteremtő és kezdeményező szerepe a modern táncban felbecsülhetetlen. Zárójelben jegyzem meg, hogy Lábán neve szerte e világon ismertebb, mint itthon. Az ő művészi szemléletét követte felejthetetlen és ritkán emlegetett mesternóm, Szentpál Olga, aki a mozgás lényegét az időben, a térben és az erőben látta.

Az idő és tér, azt hiszem, világos fogalom, azonban az erő alatt nem csak a testi, hanem a szellemi erő is értendő. Olga asszony sok tanítása közül két tanácsot szeretnék idézni.

Az egyik: „*Órádat pontosan kezd el és fejezd be. Nem azon az öt percen múlik, hogy jobb táncosokat nevelj.*”

A másik: „*Ha koreográfiát csinálsz, gondolj arra, hogy a közönség az előadás végén úgy menjen ki a színházból, hogy még szívesen nézné tovább.*”

Az effajta tanácsok végigkísérték egész életemet.

Az eddig mondottakat még egy rövid gondolattal szeretném megtoldani: „*Minél több a jó tanár, annál több a jó táncos és a jó koreográfus.*”

De vajon elég-e ehhez a génekben rejlő tehetség? Van-e elég művészpédagógus, aki fontosnak tartja a szellem és a test harmóniáját, és ennek elérésére ösztönzi növendékeit? Bízom benne, hogy van!

Végezetül *Shakespeare: Szentivánéji álom* című darabjának utolsó mondata, amelyben Arany János fordításában így szól Puck: *Fel tapsra hát, jó barát!* Az eredeti angol szöveg így hangzik: *Shake your hands!* Az én fordításomban, mint bőrből kibújni nem tudó pedagógus, így szól: *Fel kézfogásra hát, jó barát!*

Roboz Ágnes
Érdemes Művész

(Elhangzott a MÜPA gálaestjén)

A Kultúrpoint Iroda táncbírei:

A Nap Cirkusza (Cirque du Soleil) sokoldalú hivatásos táncosokat keres.

Erős technikai tudással, színpadi tapasztalattal és jó improvizációs képességekkel bíró sokoldalú, hivatásos táncosokat keres a francia Cirque du Soleil (A Nap Cirkusza). A táncosoknak 2008 júliusában tartanak meghallgatást a bécsi Impulstanz fesztiválon.

Művészeti igazgatót keres a svéd Cullberg Ballet

A társulat jövőbeni céljainak megfogalmazására, és a célok megvalósításában való közreműködéshez keres művészeti igazgatót a svéd Cullberg Ballet nevű táncársulat. Az új munkatársnak helyt kell állnia a helyi, a regionális, az országos és a nemzetközi porondon.

A munkába állás kezdete: 2009. január 1.
Jelentkezési határidő: 2008. június 16.

Transit - Összművészeti fesztivál Törökországban

2008. július 14. és 26. között Törökországban nemzetközi összművészeti fesztivált rendeznek, amelynek Isztambul és Uchisar falu ad otthont. A rendezvény célja többek között, hogy lehetőséget biztosítson az improvizáció fejlesztésére a tánc, a zene és a vizuális művészetek területén.
Jelentkezési határidő: 2008. június 3.

Férfi és női táncosokat keres egy brit táncársulat

Legalább hároméves gyakorlattal bíró hivatásos táncosoknak tart meghallgatást a brit Henri Oguike nevű táncársulat. A kiválasztottakkal - 2008 októberével kezdődően - a 2009. évi tavaszi-nyári szezonra kötnek szerződést.

Próbatáncolások:

Londonban, 2008. június 2. és 5. között.
Jelentkezési határidő: 2008. május 19.

Amerikai táncközpont balett-tanárt keres

Két hétig tartó nyári műhelymunkán való oktatásra keres balett-tanárt a Tuzer nevű amerikai táncközpont. A kiválasztott jelentkező feladata az lesz, hogy a 2009 nyarán megrendezendő műhely idején közép-, illetve haladó szintre hozza a táncközpont tanulóit.

Bharata Natyam-táncosnőt keres a brit ANGIKA társulat

A Bharata Natyam nevű klasszikus indiai táncot magas szinten ismerő hivatásos női táncost keres a londoni ANGIKA táncársulat, teljes munkaidős foglalkoztatásra. A táncos öt hónapon keresztül dolgozik majd a társulattal, 2008 júniusától október végéig egy új darab létrehozásán és az azt követő turnén.

Jelentkezési határidő: 2008. június 2.

Valamennyi cikkről bővebb információ:

www.kulturpoint.hu/tancmuveszet.php

TÁNC

m ű v é s z e t

Magyarország első és egyetlen önálló táncfolyóirata
Olvassa Ön is!

A kiadványban megjelent cikkek, fotók, grafikák a kiadó tulajdonát képezik. Átvételük, másolásuk, egyéb felhasználásuk egészében vagy részleteiben a kiadó írásos engedélye nélkül nem lehetséges. A lap logója, szerkezete és kialakítási koncepciója szerzői jogvédelem alatt áll.

Állandó munkatársak:

Cserje Zsuzsa, Falvy Károly, Jálics Kinga, Kaán Zsuzsa, Kálmán Tamás, dr. Körtvélyes Géza, László Zsuzsa, Lőrinc Katalin, Máta Györgyi, M. Nagy Emese, dr. Pór Anna, Truppel Mariann, Wagner István

Külföldi tudósítók:

Forrai Éva (Anglia), Hegedős Györgyi (Kanada)
Hézső István (Hollandia), Nádas Myrtil (Anglia),
Téri Evelyn (Ausztria), Zalán Magda (USA, Olaszország)

Állandó fotósok:

Kanyó Béla, Mezey Béla, Rollinger Károly

Grafikus: Bottyán Marianna

Kedves Olvasók!

Aktuális lapszámunk részleteivel a
www.tancelet.hu
webcímen is találkozhatnak.

TÁNC

m ű v é s z e t

MEGRENDELŐ SZELVÉNY

Megrendelem a TÁNCMŰVÉSZET című folyóiratot a következő (2008. 3.) számtól kezdve **1 évre, kedvezményes áron**, postaköltséggel, 6 szám előfizetési ára: **3850 Ft.**

Ha Ön ezt a szelvényt* kitöltve beküldi a TÁNCMŰVÉSZET szerkesztőségébe (1300 Budapest 3, Pf. 142), akkor címére csekket küldünk. Az előfizetési díj beérkezésétől kezdve Ön postán kapja meg lapunk 6 számát!

Név: _____

Cím: _____

irányítószám város, község utca házszám

Telefon/fax: _____ aláírás _____

Kiadó: Nemzetközi Tánc- és Kultúra Alapítvány

Személyes adatait csak arra használjuk, hogy megrendelését teljesítsük. Nevének és címének felhasználását addig az időpontig tekintjük folyamatosnak, amíg Ön levélben nem kéri adatainak törlését nyilvántartásunkból.

*A szelvényt fénymásolás után kitöltve is elfogadjuk.

Műsorajánló

thearts

HONVÉD EGYÜTTES

Művészeti Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaság
1087 Budapest Kerepesi út 29/b.

Postacím: 1581 Budapest Pf.: 28 • Telefon: 314-06-63 • Fax: 334-37-72 • www.honvedart.hu

A HONVÉD EGYÜTTES MÁJUSI PROGRAMJA

05.04. 19:30

MŰVÉSZETEK PALOTÁJA

Honegger: Johanna a máglyán - Drámai oratórium

Budafoki Dohnányi Ernő Szimfonikus Zenekar
Budapesti Akadémiai Kórustársaság
Honvéd Férfikar • Honvéd Táncszínház
Vezényel: Hollerung Gábor
Koreográfus: Makovinyi Tibor • Rendező: Dávid Zsuzsa

„Fontosnak tartom, hogy a tánc elemei harmonikusan illeszkedjenek az oratorikus mű hangzásvilágához, s a mű képi megjelenítése segítséget nyújtson a nézőnek a francia nyelvű, de univerzális jelentésű dráma megértéséhez.

A koreográfia szimbolikus látványeffektjei ezért hol plasztikusan, hol mozgalmasan festik alá Honegger zenei frázisait, az ismert történelmi cselekmény fejezeteit és alakjait.”

Makovinyi Tibor

05.08. 19:00

MŰVÉSZETEK PALOTÁJA – FESZTIVÁLSZÍNHÁZ

Fekete-piros...tánc

Színek és párhuzamok a magyar néptáncművészetben
Honvéd Táncszínház és zenekara • Rendező-koreográfus: Zsuráfszky Zoltán

„...Legendás, ma már sehol sem látható koreográfiák felújítását tűzte ki célul a Budapest és a Honvéd Táncgyűttes jól felkészült táncára. Olyan etalon-koreográfiák ezek, amelyek évtizedekre meghatározták a színpadi néptánc stílusát, gondolatkörét; amelyekből – bár sokan sokféle szempontból merítettek –, a mai néptáncművészet is táplálkozhat, s új impulzusokat nyerhet...”

M. Nagy Emese (Fekete-piros tánc, Táncművészet, 2006. 3)

05.11. 19:00

STEFÁNIA PALOTA BUDAPEST

Horváth Péter – LGT:

Bevetés

rock and roll négy negyedben
Honvéd Színház • Közreműködik a Q Quartett • Koreográfus: Ladányi Andrea • Rendező: Telihay Péter

05.13. 19:00

LISINSKI KONCERTTEREM ZÁGRÁB, VENDÉGJÁTÉK

Honegger: Johanna a máglyán - Drámai oratórium

05.16. 19:00

NEMZETI TÁNCSZÍNHÁZ - SZÍNHÁZTEREM

Presser Gábor - Novák Péter - Upor László:

Magyar Carmen

Honvéd Táncszínház
Koreográfusok:
Horváth Zsófia, Lengyel Péter, Zsuráfszky Zoltán • Rendező: Novák Péter

„Carmen klasszikus alakja magyar környezetben? A XIX. századi sevillai cigánylány a monarchikus Magyarország szabolcsi mezővárosába penderül. A civilizált férfi dilemmája örök: engedjen-e a csalfa kísértésnek, vagy maradjon a hűséget ígérő, szerető lánynál. Az egyszerű emberek világában a szerelmesek vergődése sallangmentesen, kristálytisztán rajzolódik ki előttünk, ettől válik a történet örökérvényűvé. A történelmi hely és idő csak díszlet az események körül...”

M. Nagy Emese (Magyar Carmen, Táncművészet, 2007.6.)

05.19. 19:00

MŰVÉSZETEK PALOTÁJA - FESZTIVÁLSZÍNHÁZ

05.20. 15:00 19:00

MŰVÉSZETEK PALOTÁJA - FESZTIVÁLSZÍNHÁZ

Egri csillagok

Honvéd Táncszínház • Honvéd Színház • Vasas Művészegyüttes • Bihari aprók
Rendező-koreográfus: Novák Ferenc

„...Ebben a zenés, táncos műfajban, általában véve, a dramaturgiai alapszituációk, az egyértelműen kiélezett konfliktusok, nagy drámai összecsapások, dinamikus, látványos tömegjelenetek érvényesülnek jól a színpadon.

Novák Ferenc rendezése bőven él is ezekkel az életről, halálról, becsületről szóló, magas hőfokú jelenetekkel...

Az egész darabot, természetszerűleg, mindenekeelőtt, a tánc viszi. Zsuráfszky Zoltán dinamikus, szellemes koreográfiájában a 'vad pogány' török harcosokat kissé karikírozottan, egzotikus vonásokkal jellemzi, és ezekkel a pittoreszk képsorokkal mintegy meg is emeli a velük szembenálló, hős magyar vitézek délceg tartású, szép, történelmi verbunkjait...”

Pór Anna (Egri csillagok, Táncművészet, 2005.2)

05. 22. 11:00 15:00 GÁRDONYI GÉZA SZÍNHÁZ EGER
05. 23. 10:00 15:00 GÁRDONYI GÉZA SZÍNHÁZ EGER

Zene-Bona, Szana-Szét

Honvéd Táncszínház • Hegedűs együttes
M. Simon Andrea és Chován Gábor
Szerkesztő-rendező: Foltin Jolán, Novák Eszter

„...A Honvéd Táncműhely koreográfusainak kis etűdjei bájosak, kedvesek, tréfásak, mozgalmassak. Természetesen, Ertl Péter, Horváth Zsófia, Lengyel Szabolcs, Makovinyi Tibor, Foltin Jolán kompozícióihoz olyan táncosokra is van szükség, amilyenekkel az együttes rendelkezik. Vannak fiatal, hamvas fiúk, lányok és vannak igazi, szép nők és férfiak, akik így együtt teszik az együttest azzá, ami: hiteles emberek, művészek csoportjává. Az alkotók és előadók a nézőkkel összekacsintva, együtt játszva egy nagy játszótérre avatják a Táncszínházat. Érdemes elmenni, mert jó játszani. Nem csak gyerekeknek!”

Truppel Mariann (Zene-Bona, Szana-Szét, Táncművészet, 2008.1.)

05. 24. 19:00 NEMZETI TÁNCSZÍNHÁZ - SZÍNHÁZTEREM

Mezőség

Premier!

Honvéd Táncszínház és zenekara
Rendező- koreográfus: Zsuráfszky Zoltán

A nagy sikerű Élő Martin Archivum sorozatunk újabb állomásához értünk. "Élővé" tett archivumunkban a névtelen népművészettel, a személytelennek nevezett népi örökséggel szembeállítottuk az egyén fontosságát, a táncos személyiségének varázsát, aki táncán és dalain keresztül vallomást tesz saját sorsáról, a paraszti kultúra szépségéről. Ebben is Martin György útmutatásait követtük, aki szenvedéllyel gyűjtötte, s örököltette meg e hanyatlásában is felemelő kultúra tánclelkeit, táncos személyiségeit.

A Mezőség hullámos dombjait néhányan Erdély "Holt-tengerének" nevezik, s valóban kultúrája is olyan ősi, akárcsak egy hajdani tenger megmaradt iszapja. Az itt élő magyarság szinte szívbemarkolóan őrzi archaikus nyelvét, táncait, zenéjét. S miközben elzártsága folytán itt őrződtek meg kultúránk legrégebbi nemzeti vonásai, érdekességét mégis az adja, hogy az itt együtt élő különböző nemzetiségek (magyarok, románok, szászok, cigányok) kultúrájuk kölcsönhatása révén megajándékoztak minket egy Európában is egyedülálló, különleges és közös értékkel: a mezőségi tánc- és zenekultúrával. Műsorunkban a belső-mezőségi falvak (Visa, Mezőkeszű, Magyarpalatka, Magyarzovát és Vajdakamarás) táncait, dalait (Kallós Zoltán gyűjtéseiből), és a magyarpalatkai zenészek muzsikáját mutatjuk be.

Zsuráfszky Zoltán

05. 29. 10:30 15:00 NEMZETI TÁNCSZÍNHÁZ - SZÍNHÁZTEREM

Zene-Bona, Szana-Szét

A HONVÉD EGYÜTTES JÚNIUSI PROGRAMJA

06.04. 19:00 NEMZETI TÁNCSZÍNHÁZ - SZÍNHÁZTEREM
06.10. 15:00 GÁRDONYI GÉZA SZÍNHÁZ EGER
06.11. 10:00, 15:00 GÁRDONYI GÉZA SZÍNHÁZ EGER
06.12. 10:00, 15:00 GÁRDONYI GÉZA SZÍNHÁZ EGER

Mezőség

Honvéd Táncszínház és zenekara
Rendező- koreográfus: Zsuráfszky Zoltán
(Az előadást követően táncház)

A Mezőség tájegység a mai Románia, a valamikori Magyar Királyság Kolozs, Maros és Beszterce megyéiben. Szomszédai északon Máramaros, nyugaton a Szilágyság, Kalotaszeg, délnyugaton Aranyosszék, délen a Küküllő-menti domboság, keleten Marosszék, északkeleten Beszterce régió. Lakossága vegyesen főként magyar és román. [Wikipédia](#)

Zsuráfszky Zoltán az Élő Martin Archivum-sorozat keretében fordult legújabb hagyományörző produkciójában a Mezőség felé, hiszen a tájegység hagyományos kultúrája kivált népzenejéről és néptáncairól híres. A legismertebb mezőségi települések – például Bálványosváralja, Bonchida, Magyarpalatka, Mezősámsond, Nagysármás, Ördöngösfüzes, Szék, Vajdaszentivány, vagy Válaszút – zenés-táncos, dramatikus népszokásaikat még a jelenben is őrzik. A néptánc- és népzene kultúra generációkon át megőrzött gazdagsága és sajátos koloritja miatt a régió még napjainkban is a folklorkutatók és -gyűjtők kincseshányja. [Kaán Zsuzsa](#)

A műsorváltoztatás jogát fenntartjuk!

Kedves Olvasók!

Örömmel hozom szíves tudomásukra, hogy lapzártakor levél érkezett a minisztériumból. Pozitív tartalmú írás, amely arról értesítette a kiadói alapítványt, hogy Dr. Hiller István oktatási és kulturális miniszter saját keretéből megnyugtató módon támogatni fogja a TÁNCMŰVÉSZET ezévi számaikat! Ezzel a gesztussal a Miniszter úr orvosolta a hibát, és helyrebillentette azt az egyensúlyt, amely az NKA kellő támogatást adni nem szándékozó Táncművészeti Szakmai Kollégiuma miatt január 23. óta folyamatosan inogni látszott.

Hihetetlenül boldog lehetnék, mert az idei kanosszajárásom végetért; mert a szerkesztés, cikkírás mellett elkezdhetek ténylegesen menedzselni, hogy azt az összeget, amely a miniszteri hozzájárulással együtt végre elérte az átlagos éves támogatás mértékét, mostantól kezdve szokás szerint tovább növezzem – így biztosítva a kiadói infrastruktúra továbbélését és zavartalan működését is.

De nem vagyok boldog. Mert miközben kurátortársaim, kollégáim, a lapot féltő olvasók s a magam nevében is hálás köszönettel tartozom Miniszter úrnak, szorongva gondolok a jövőre.

Nem merek örülni, mert fogalmam sincs, 2009-ben nem kezdődik-e újra az idei cirkusz. Ha a Táncollégiumban jövőre is ugyanazok ülnek, és ha ugyanúgy gondolkoznak, mint a jelenlegiek, akkor mi lesz?

Egyikük azt tanácsolta, talán pályázzak még a Közművelődési Kollégiumhoz. Miért is? Nem értettem, de azért megnéztem a legújabb kiírást: nyári táborra találtam; folyóiratra persze nem!

Az Önök leveleiből, telefonjaiból mindenesetre sok erőt és reményt meríték. Ezt is szívből köszönöm, valamennyiüknek:

danceart@t-online.hu
A főszerkesztő jegyzete

Kaán Zsuzsa
táncörténész, kritikus

A Magyar Köztársasági
Arany Érdemkereszt
és A Magyar Köztársasági
Érdemrend Tisztikeresztjének
birtokosa

VI.

„Egy lépés Európa felé - Egy lépéssel Európában”

EuróPAS-Gála

Magyar Táncdíj Magyar Táncdíjasok Estje

„Táncsal Európában”

Budapesti Operettszínház

2008. április 29.

Műsor

Kaán Zsuzsa – Kálmán Tamás: Ünnepi köszöntő
Az EuróPAS Magyar Táncdíj XV. ünnepélyes átadása
VI. EuróPAS-Gála – Az EuróPAS Magyar Táncdíjasok koncertje

I. rész

1. Timár Sándor – népzene: *Széki multság*
CSILLAGSZEMŰ TÁNCÉGYÜTTES (EuróPAS Magyar Táncdíjas, 2002.)
2. Román Sándor – Porteleki László: *Nagyapák tánca – Marossárpataki táncok* (Részlet)
MAKOVINYI TIBOR (EuróPAS Magyar Táncdíjas, 2001.)
és TRUPPEL MARIANN (EuróPAS Magyar Táncdíjas, 2001.)
3. Mihályi Gábor (EuróPAS Magyar Táncdíjas, 2007.) / Szappanos Tamás – Nicola Parov:
Naplegenda – Egyedül (Részlet)
KÖKÉNY RICHÁRD – az 1994-ben EuróPAS Magyar Táncdíjjal kitüntetett
Magyar Állami Népi Együttes szólistája
4. Timár Sándor – népzene: *Délalföldi táncok*
MÁTÉ DOROTTYA (EuróPAS Magyar Táncdíjas, 2008.)
MÁTÉ MÓRIC (EuróPAS Magyar Táncdíjas, 2008.)
5. / Zsuráfszky Zoltán (EuróPAS Magyar Táncdíjas, 2000.): *Cigány szvit*
HONVÉD TÁNCSZÍNHÁZ (EuróPAS Magyar Táncdíjas, 1994/95.)
6. / Timár Sándor: *Rábaközi táncok*
CSILLAGSZEMŰ TÁNCÉGYÜTTES (EuróPAS Magyar Táncdíjas: 2002.)

II. rész

1. / Bajári Levente, EuróPAS Magyar Táncdíjas, 2006 – Gergely Attila: *Point*
PAZÁR KRISZTINA, a 2002-ben EuróPAS Magyar Táncdíjas Magyar Nemzeti Balett tagja,
BAJÁRI LEVENTE (EuróPAS Magyar Táncdíjas, 2006.)
2. / Egerházi Attila – Sibelius: *Akvarell szívárvány*
ALESZJA POPOVA (EuróPAS Magyar Táncdíjas, 1999.)
LINDA SCHNEIDEROVÁ (EuróPAS Magyar Táncdíjas, 2008.)
3. / Lukács András – Michael Nyman: *Connection*
GYARMATI ZSÓFIA, a 2002-ben EuróPAS Magyar Táncdíjas Magyar Nemzeti Balett tagja
LUKÁCS ANDRÁS (EuróPAS Magyar Táncdíjas, 2008.)
4. / Hans van Manen/Kováts Gergely Csanád – Piazzolla: *Öt tangó* – férfiszóló
KOVÁTS GERGELY CSANÁD (EuróPAS Magyar Táncdíjas, 2008.)
5. / Bodor Johanna (EuróPAS Magyar Táncdíjas, 2007.) – Lehár Ferenc: *A víg özvegy* –
Vilja dal-pas de deux
OTTLIK M. LAURA – LENDVAI ZSOLT,
(a 2007-ben EuróPAS Magyar Táncdíjjal kitüntetett
Budapesti Operettszínház Balettkarának szólistái)
A Vilja-dalt előadja: KALOCSAI SZUZSA
6. / Simon Csaba – montázs: *Sweet charity*
KÖDMÖN FORMÁCIÓS TÁNCÉGYÜTTES, Miskolc (EuróPAS Magyar Táncdíjas, 2006.)
7. / Bánhidi Petra – montázs: *Szamba*
BÁNHIDI PETRA (EuróPAS Magyar Táncdíjas, 2004.) • Sztárvendég: CZENE ATTILA
8. / 4 for One: Jurányi Patrick/Kovács Zoltán/Kováts Gergely Csanád/Sárközi Gyula –
Tallér Zsófia/Faltay Csaba: *Pán Péter – a megtalált fiúk, Terítés-jelenet* (Részlet)
A MADÁCH MUSICAL TÁNCISKOLA NÖVENDEKEI (EuróPAS-Magyar Táncdíj, 2008.)
A címszerepben: KOVÁTS GERGELY CSANÁD (EuróPAS-Magyar Táncdíj, 2008.)

(A műsorváltozás jogát fenntartjuk – a Rendezőség)

IFJ. NAGY ZOLTÁN

(1966-2008)

2008. április 8-án a Magyar Állami Operaház előcsarnokában ravatalozták fel, majd a Farkasréti temető Makovecz-parcellájában helyezték örök nyugalomra Ifj. Nagy Zoltánt, a Magyar Nemzeti Balett 42 éves korában, húsvét vasárnapján (március 23-án) elhunyt vezető szólistáját, a Magyar Állami Operaház első magántáncosát, a Magyar Táncművészeti Főiskola rektorát. A kivételes, csodálatos művészt Keveházi Gábor balettagazgató, Popova Aleszja és Volf Katalin balettművész, valamint Szakály György, a Táncművészeti Főiskola rektorhelyettese és Dr. Manherz Károly, az Oktatási és Kulturális Minisztérium felsőoktatási szakállamtitkára búcsúztatta.

Fotó: Kanyó Béla

Drága Zolikám!

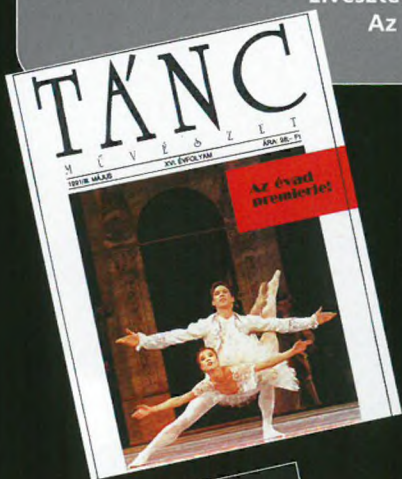
Elmentél közülünk a Mennybe, ugyanakkor, amikor Jézus Mennybemenetelére is sor került. Bizonyára közvetlenül Jézus mellett foglalysz helyet, mert ami történt, az hihetetlen és katartikus. Tudom és tudjuk, hogy törvényszerű a születés és a halál. De nem törvényszerű egy férfiembernek ereje teljében, karrierje csúcsán elmenni. Itt hagyta minket, és itt hagyta a nihilt és az űrt. Elmentél, mint zseniális művész, mint jó és nagy vezető személyiség, mint kiváló családapa és mint legjobb barát, igazi testvér. Közhely lenne, ha azt mondanám, mély megrendüléssel fogadtam halálod. A te baletteggyüttesed, a te iskolád, a te növendékeid, a te családod talán sohasem tudja majd feldolgozni az elvesztésedet. Te maradsz nekünk az örök herceg, az örök barát, az örök férfi, az örök jó ember. Nincs nap, nincs óra, nincs perc, amikor ne gondolnánk rád. Azt szokták mondani, hogy nincs pótolhatatlan ember. Bizony, ez a mondás ebben az esetben nem igaz! Igenis van pótolhatatlan ember! Ilyen vagy Te, akit képtelenek leszünk pótolni. Most felsorolhatnám az összes szerepedet, aminek semmi értelme nem lenne, hiszen a balettirodalom valamennyi férfi főszerepét, sőt, azon túl is még nagyon sok fontosat eltáncoltál: koreográfusok egész nemzedékét ihlette meg a tehetséged. Szorgalmad, a balettművészethez való hozzáállásod, emberséged példamutató lesz minden időben a Magyar Nemzeti Balett és a Magyar Táncművészeti Főiskola számára. Valóban örökifjú maradtál. Lelked és szellemed örökre itt marad közöttünk.

Keveházi Gábor

Drága Zoli!

Húsz évet táncoltunk együtt. 1987. december 13-án táncoltuk az első közös főszerepünket. Mindig kedves, figyelmes és türelmes voltál. Szerencsés vagyok, hogy melletted állhattam. Köszönöm Neked! Az utolsó Rómeó-előadáson azt mondtad, hogy csak a szereptől búcsúzol, nem az élettől. Elvesztettem a fél oldalamat... Nincs többé Volf - Ifj. Nagy! Az utolsó meghajlás - Neked! Nyugodj békében!

Volf Katalin

Megszólalni, amikor képtelenség szavakat találni, megérteni az érthetlent, elfogadni az elfogadhatatlant, lehetetlen! A döbbenet belénk folytatja a szót! Mert ilyen igazságtalan ítéletnél elakad az ember lélegzete. Ifj. Nagy Zoltán Kossuth-díjas balettművész, a Magyar Nemzeti Balett első magántáncosa, a Magyar Táncművészeti Főiskola rektora befejezte földi pályafutását, hogy valahonnan nagyon távolról figyelje itthagyt szerettei, az imádott családja, szeretve tisztelt kollégái és a főiskolai növendékek életét.

Drága Zolcsi!

Bocsáss meg az őszinte szóért, de dühös vagyok. Dühös vagyok a tehetetlenség érzetétől! Dühös vagyok az égiekre, mert elirigyelték Téged ettől a földi balett-társulattól, hogy a legjobb előadást hozhassák létre egy mennyei társulattal, Veled a főszerepben. Te pedig nem tudtál nemet mondani, ahogy egész életedben szinte ismeretlen volt számodra a nem! Pedig biztos voltam benne, mániákusan hittem, mániákusan hittük valamennyien, hogy ezt a problémát is megoldod, ezen a nehézségen is úrrá leszel, hogy velünk maradsz, azzal a társulattal és azzal az iskolával, amelyhez egész életedben hűséges voltál.

Alázatosan szolgáltad a magyar táncművészetet. Tudtad a kötelességedet, zokszó nélkül teljesítetted a feladatodat. Gondolkodás nélkül ugrottál be akár a legváratlanabb helyzetekből adódó új és újabb szerepekbe, évtizedekig vitted a válladon a színház balettrepertoárját, táncoltál, utaztál, táncoltál, tanítottál, táncoltál...és közben mindenkihez volt egy kedves szavad, mosolyogtál, érdeklődő, segítőkész, nyílt és őszinte embernek ismertünk meg. Nyílt, őszinte és nagyszerű művész maradsz számunkra örökké!

Az új megmérettetésnek – a Magyar Táncművészeti Főiskola rektoraként – is maximális elhivatottsággal, tervek sokaságával láttál neki. Elképesztő energiával bizonyítottad, hogy nem véletlenül nyerted el a szenátus és a hallgatók bizalmát, miközben a többi munkádban is maradandót alkottál. Három embernek is sok munkát végeztél, mintha éreztél volna, hogy rövidebbre mérték földi jelenléted...

Következtesen, kiváló pedagógiai érzékkel adtad át a fiataloknak mindazt a rengeteg tudást és tapasztalatot, amit magadénak tudtál, amit kötelességednek éreztél továbbörökíteni, hogy a magyar táncművészet olyan fantasztikus egyéniségekkel gazdagodjon, mint amilyen Te vagy!

Nem, nem tévedés!

Nem tudom, és nem is akarom használni Veled kapcsolatban a múlt időt! Utolsó beszélgetésünkön is leginkább a gyerekekről, a fejlődésükről és sikereikről kérdeztél. Azt ígertem, hogy hosszú levélben számolok be a Főiskola életéről. Ez a levél már nem érkezett meg hozzád, de azt irtam volna, hogy nagyon fegyelmeztetek, sokat fejlődtek, kimagasló sikereket értek el, versenyt nyertek itthon és külföldön, igazán büszkék lehetünk rájuk! Bizonyára vannak problémák, de hát gyerekek, fiatalok, bízni kell bennük, mert komolyan veszik a feladatukat. Mindannyian érezték, hogy egy fiatal, tervekkel teli, megújulásra, megújításra képes szakember szurkol nekik, irigység nélkül. Anélkül segíti őket, hogy önmagát helyezné előtérbe – a saját fontosságát hangsúlyozva.

Nagy feladatot hagytál a fiatalokra! Legyenek egyformán férfiak Rómeóként és Petruchióként, legyenek lírai Amyntasok és humoros Orionok, erőteljes Spartacusok és elszánt Crassusok, alattomos Jágók, és megtört Albert hercegeként kérjenek bocsánatot Giselle-jüktől a villik övezte sírkertben, karjukon liliumcsokorral. Nehéz lesz megfelelőniük annak az összetett feladatnak, annak a kihívásnak, amelynek te könnyedén, stílustisztán megfeleltél!

De ez a mostani, ez idegen Tőled!

Itt állva, még mindig képtelenségnek tűnik, hogy nem patansz elénk, és nem mondd az arcodról soha nem hiányzó, csibészes mosollyal, harsogó hangon, hogy csak vicceltél! Hidd el, megbocsájtánánk ezt a Tőled szokatlan viccet is, csak itt lehetnél velünk!

Így nem marad más, mint a tiltakozás! Tiltakozom! Könyörögve kérem a Jóistent, hogy vizsgálja felül döntését és lássa be, valami hiba csúszott a gépezetbe!

Rossz helyre postázták a behívót! Ennek az embernek, a nagyszerű művésznak még feladatai vannak itt a földön... amit már nekünk, itt maradónak kell folytatnunk, abban a szellemben, azzal az érzékenységgel és alázattal, ahogyan Te elkezdted, mert most ez a kötelességünk!

Velünk vagy a nap minden percében; nagyon szeretünk!

Köszönjük a sok élményt!
Köszönjük a barátságodat!
Köszönjük az emberségedet és a kedvességedet!
Példa vagy valamennyiünk számára!

Áldjon meg az Isten! Nyugodj békében!

Szakály György

Fotó: Mezey Béla

Kedves Rektor Úr! Drága Zolika!

Mindkét megszólítás számomra kedves, hiszen a kezdetektől figyelemmel kísérhettem pályádat, az első évfolyamos alaptól a művészdiplomáig, az általános iskolai tanulmányaidtól az érettségig. Kedves, vidám, tisztelettudó növendék voltál, akinek évről évre fontosabbá vált a szakmai tudás, és akiben a szülői indíttatás és háttér, a kötelességtudás, az olykor-olykor kemény követelmények és embert próbáló elvárások fegyelmezett, igazi művészi elhivatást alakítottak ki. A kamasz ifjú és a lassan felnőtté váló művész társai jó barátja volt, jó közösségi ember, akit szerettek a környezetében; akit kedvessége, barátságos mosolya és udvariassága mindenki számára rokonszenvenessé tett.

Kitartó, céltudatos munkád meghozta eredményét: 1985-től tagja lettél a Magyar Állami Operaháznak, 1987-ben már magántáncosa vagy a Balettegyüttesnek, 1995-től vezető szólistaként viszed a repertoárt, és eltáncoltad az összes főszerepet, amit férfitáncos csak kívánhat magának. Voltál királyfi, Mandarin, Rómeo, újra feltámadó Tűzmadár, éterien szerelmes Albert, romantikus herceg, bohókás Colas, elvarázsolt Oberon, mindent tagadó Lucifer, virtuóz Ferenc, spleenes és szenvedélyes Anyegin, Júdás és Spartacus, délceg Vronszkij és ironikus, szenvedélyes és hideg Butler.

Hazai és külföldi koreográfusok: Seregi, Harangozó, Pártai, Béjart, Manen, Balachine és mások csiszolták stílusodat, művészi előadásmódot és technikádat.

Persze a sort folytathatnám: kinyílt előtted a világ, jelentős balett-színpadokon léphettél fel, nemzetközi balettversenyt nyertél és megkaptad azokat a díjakat, a Kossuth-díjjal bezárólag, amelyeket egy vezető táncművész megkaphat.

A világ kinyílt előtted, de te mégis itthon maradtál, a táncművészet operaházi repertoárjában nélkülözhetetlen lettél, és egyre több művészi kihívásnak feleltél meg.

És jött a Főiskola. 40 évesen megpályáztad a rektori megbízatást, és elnyerve azt, az ország legfiatalabb rektora lettél. Sokat, sokszor és sokféle minőségben találkoztunk. Itthon és külföldön is, színházban, hivatali helyiségben vagy baráti társaságban.

Nagy ambíciókkal indultál rektorként, határozott terveid voltak, amelyeket lépésről-lépésre, kitartóan megvalósítottál. Színvonal emelés, doktori iskola, nemzetközi kapcsolatok voltak a fő célkitűzéseid.

A sors rövid időt adott neked terveid megvalósítására. Tudtuk, hogy szörnyű kór támadta meg fiatal szervezetedet, tudtuk, hogy felvette a harcot, keményen küzdöttél, optimista voltál; sokan-sokszor gondoltunk Rád, telefonjaid biztatóak és reményt keltőek voltak. A Főiskola betegágyadon is foglalkoztatott, utolsó beszélgetésünk is arról szólt: „nemsokára jövök, előkészítjük az akkreditációt”.

Aztán jött a Húsvétvasárnap híre, a döbbenet, hogy elmentél. Nem tudtuk a hírről mit kezdeni. Szerettük volna nem elhinni, elhessegetni, s ezzel most is így vagyunk. Művészeted, tanári habitusod, a tánchoz és táncpedagógiához való hozzáállásod, szerepeid, terveid, s Te magad is itt vagy közöttünk.

Az ÉLET és HALÁL lényegét, a pillanatok jelentőségét, a maradást és elmúlást ki tudja igazán megragadni: a tudomány, a filozófia vagy a művészet? Utóbbi bizonyára.

Nem vízbe írtál, hanem mély nyomot hagytál magad után, művészileg, érzelmileg egyaránt.

Szüleid, feleséged, gyerekeid, s mi is, akik szerettünk a színpadon és a hétköznapokon, a nagyszerű embert, a kötelességtudó gyermeket, a gondoskodó férjet és apát, s a kiváló művészt tiszteljük Benned.

Rektor Úr! Zolika!

Az Oktatási és Kulturális Minisztérium nevében búcsúzom tőled. Rövid idő, de tartalmas alkotó élet volt 42 évad. Amikor vigaszt, megnyugvást keresünk, eszünkbe jutnak a szoltárok, különösen a 90.:

**„Az embereket te meghagyod halni,
És ezt mondod az emberi nemzetnek:
Legyetek porrá, kik porból löttetek.
Mert ezer esztendő előtted annyi,
Mint a' tegnapiak ö elmúlása,
És egy éjnek rövid vigyázása.
Kimúlni hagyod őket olly hirtelen,
Mint az álom, mely elmúlik azontól,
Mihelyt az ember felszerken álmából,
És mint a' zöld fűvetske a' mezőben,
A' melly nagy hamarsággal elhervad,
Reggel virágzik 's estve megszárad.”**

Mit is mondhatnék Neked búcsúzóul,
aki annyi Shakespeare-hóstit
formáltál művészi alkotásaidban?

Shakespeare szavaival:

*„Jó éjt, királyfi;
Nyugosson angyal,
éneklő sereg!”*

Isten Veled!

Nyugodj békében!

Dr. Manherz Károly

A 25-ik születés

Fotó: Mezey Béla

2008. MÁJUS 10-ÉN, A SEREGI LÁSZLÓ - SZERGEJ PROKOFJEV: RÓMEÓ ÉS JÚLIA CÍMŰ BALETTELŐADÁS ALKALMÁVAL KÜLÖNLEGES JUBILEUMRA KERÜL SOR A MAGYAR ÁLLAMI OPERAHÁZBAN. A MAGYAR NEMZETI BALETT TÁRSULATÁNAK ELSŐ MAGÁNTÁNCOSNŐJE: VOLF KATALIN 25 ÉVEL EZELEŐTT KEZDTE MŰVÉSZI PÁLYÁJÁT.

Volf Katalin 1982-ben végzett az Állami Balett Intézetben *Menyhárt Jacqueline* osztályában. A diploma megszerzése után, ösztöndíjként, egy évig Moszkvában tanult a legkiválóbb orosz mesterektől.

1983-ban szerződött a Magyar Állami Operaház balett-együtteséhez, és szinte azonnal megkapta az első Shakespeare-balet, az épp akkor színpadra állítandó *Rómeó és Júlia* női címszerepét.

A művésznő szakmai útja tehát némiképp eltért a hagyományos, „lépcsőzetes” baletkarriertől, hiszen mindjárt főszereppel debütált az operaház színpadán.

Felkészültségével, finomságával, bájjával azonnal felhívta magára a szakma és Seregi László figyelmét, aki épp női főszereplőt keresett első Shakespeare-adaptációjához, a *Rómeó és Júliához*.

„Nem kívántam... az ügyeletes primabalerinát sminkkel levakolni – emlékezik vissza Seregi életrajzi könyvében – , és kipingálni tizennégy évesnek. Ez nem az én világom. Ellenben volt az együttesnél egy balettintézetet végzett lány, Volf Katalin, aki szenzációs tehetséggel táncolt már akkor. Éreztem, hogy az én Júliám az ő testére való.”

Seregi-Mendelssohn: Szentivánéji álom
Titánia: Volf Katalin • Zuboly: Szakály György

Fotó: Kanyó Béla

Ma már tudjuk: Seregi jól választott. *Volf Katalin* – a hamvas kamaszlánytól a szerelmes nőig – már Júliaként is bejárta a shakespeare-i utat. De láthattuk az *Alvajáró* (Balanchine-Rieti) misztikus, lírai címszerepében, vagy gonosz *Lady Macbeth*-ként, aki gyilkosságra is felbujtotta szerelmesét.

Seregi: A makrancos Kata című táncjátékában – megriadt, szende Biancaként – éppúgy lenyűgözte a közönséget, mint az üde és nőies Kitty szerepében – az *Anna Karenina* című *Pártay-balet*tben.

És akkor még nem is említettük *A diótörő* Mária hercegnőjeként, vagy Auróra-hercegnőként *Csajkovszkij: Csipkerózsika* című balettjének *Róna Viktor-féle* változatában – nem is beszélve minden balerina álmaról: a *Giselle* cím-szerepéről.

Volf Katalin művészetét az évek során Kossuth-díjjal, az Erdemes művész címmel és más szakmai díjakkal: például a Philip Morris Magyar Balett-díjjal és az EuróPAS Magyar Táncdíjjal jutalmazták.

A művésznő a 2007/2008-as színházi évadban ismét egy nagyívű szerepben lépett a nézők elé. A Magyar Állami Operaházban tavalyi, nagyszerű alakítását ism-

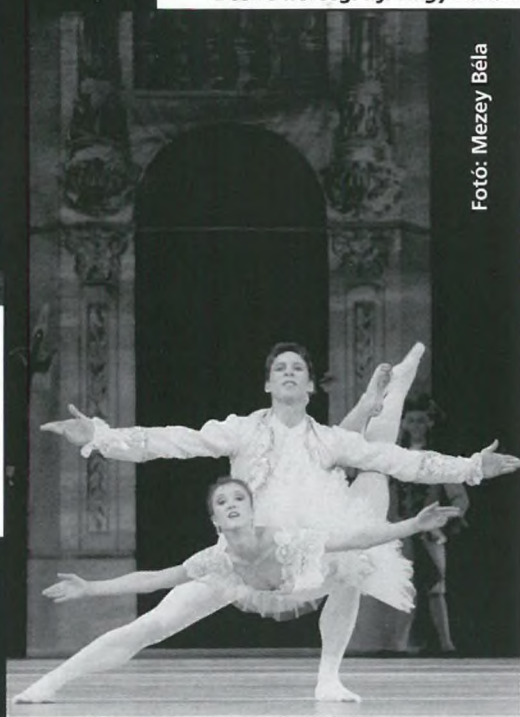
napomat ünnepelem!

Fotó: Mezey Béla

Seregi-Prokofjev:
Rómeó és Júlia
A címszerepben:
Lőcsei Jenő és Volf Katalin

Róna/Petipa-Csajkovszkij:
Csipkerózsika
Auróra hercegnő: Volf Katalin
Desiré herceg: ifj. Nagy Zoltán

Fotó: Mezey Béla

telte meg Melanie-ként, Pártay Lilla egész estés alkotásában: az *Elfújta a szél* című tánCDráma egyik női főszerepében. A pályaképet áttekintve, rendkívül sokoldalú művészportré bontakozik ki előttünk: hiszen Júliától Melanie-ig Volf Katalin a romantikus, klasszikus és modern balettszínpad színész-táncosi feladatainak hosszú sorát oldotta meg egyéni módon, a csak rá jellemző stílussal.

Fotó: Mezey Béla

Pártay-Dvořák:
Elfújta a szél
Melanie: Volf Katalin
Ashley: Cserta József

„25 év nagy idő. Mégsem azt mondom, hogy ez a pályám negyedszázados jubileuma. Inkább úgy szoktam fogalmazni, hogy balerinaként a 25. születésnapomat ünnepelem!” – nyilatkozta mosolyogva Volf Katalin, amikor a Júlia-évfordulóról kérdezem. „Örökké hálával tartozom Sereginek ezért a szerepért, és azért is, hogy a premier óta rendszeresen táncolhatom. Ahogyan Júlia érik – meséli –, úgy érek bele én is a szerepbe. Óriási boldogság, hogy a jubileumot ismét Júliával ünnepelem.”

Kálmán Tamás

... Mihályi Gábort, miért karolta fel a Hagyományok Háza az Örömtánc elnevezésű zenei pályázatot?

ELŐLJÁRÓBAN EL SZERETNÉM MONDANI, HOGY EZ EGY NAGYON FONTOS PROJEKTNÉK CSAK AZ ELSŐ RÉSZÉ, MAGA A PROJEKT PEDIG 3 ETAPPBÓL ÁLL. KÖZÜLÜK A TAVALY KIÍRT ZENEI PÁLYÁZAT, AMELYBEN A MAGYAR NÉPZENÉNEK, ILLETVE A KÁRPÁT MEDENCE NÉPEINEK, NÉPZENÉJÉNEK MODERN ÁTIRATÁVAL LEHETETT PÁLYÁZNI.

Óriási meglepetésünkre nyolcvananeveztek be, a pályázat második fordulójába pedig 30 pályamű került, gyakorlatilag lefedve a műfaji sokszínűséget: hiszen a folk music-től a world music-ig, a különböző etno- vagy techno-zenéig, a hip-hop-os hangzásokon át a dzsesszen keresztül a kortárs komolyzenéig születtek pályamunkák.

Ez a fázis április közepén gyakorlatilag lezárult, és megszületett egy sorrend a szakmai zsűri döntése alapján.

– **Miben látod ezeknek a zenéknek a pályázatnak a hasznát?**

– Olyan szunnyadó energiákat szabadított fel, amelyek ezek szerint léteznek, itt vannak köztünk és bennünk. Számomra óriási meglepetés volt az is, hogy ennyire sok zenekar gondolkodik el erről.

Úgy látszik, nemcsak az angolszás zene felé lehet nyúlni, hanem a saját gyökereink felé is. Ugyanakkor ebből is lehet sokféle és sokak számára tetsző produkciókat létrehozni.

– **A 2. etappként a „királyi” MTV-n egy 6 részes modern néptáncversenyre kerül sor, augusztus elején. Mire számítson, aki odaül a képernyő elé?**

– Ott majd mindazt látni lehet, amivel a közönséget megismertethetjük ezzel az első pillanatban szokatlannak tűnő, és esetleg fából vaskarikának hangzó fogalommal, hogy modern néptánc. Arról van szó, hogy szeretnénk, ha ez nem csak egy szószakszó, mondjuk, éppen a néptáncról szóló műsor lenne, hanem szórakoztató és figyelemfelkeltő is egyszerre.

Amit tehát a popularitás megenget, azt mind belecsempésszük ezekben a műsorokba.

– **Akkor tovább kérdezek: mire, pontosabban kire számitsunk?**

– Először is 5 versenyző csapata, amelyeknek a tagjai a Magyar Állami Népi Együttes táncosaiból és a néptáncban is járatos, ismert Tv-s és színházi személyiségekből állnak. Minden csapat 6 fős lesz. Ők fognak néptánc-koreográfiákat tanulni, és adásról adásra neves koreográfusok műveivel versenyezni.

De zenekarok is fellépnek majd, sőt, a világ közeli és távoli táncművészetének legjobbjai közül is bemutatunk néhány példát. Olyan műveket vagy részleteket, amelyekben a tradíció és a modernítés közös jelenléte példaértékű módon valósult meg.

– **S mindez hogyan függ össze a népzenei versennyel?**

– Úgy, hogy a versenybe bekapcsolódott alkotók, neves néptánc-koreográfusok a nyertes zenék legjobbjaira komponálnak. Az alkotói munka már el is kezdődött, tehát a koreográfusok jelenleg már dolgoznak is, jogilag tisztázottan.

– **Személy szerint hogyan kapcsolódsz be te a munkába s a játékba?**

– Az egészet szakmailag, művészeti tanácsadóként én fogom össze. A Hagyományok Háza pedig integrálja, társszervezi; az infrastruktúráját és a szellemi javakat a közös projekt szolgálatába állítja.

– **Vajon nem fél-e az MTV attól, hogy a néptáncműsoroknak alacsony lesz a nézettségük, s így nem lesz reklámértékük?**

– Nem tudom, hogy a szervezők „jó szóval, fegyverrel vagy pénzzel” győzték-e meg a Magyar Televízió szórakoztató osztályát, de – komolyra fordítva a szót – úgy látom, sikerült. A magam részéről abban reménykedem, hogy ott is érzik a közhangulatot, amit a zenei pályázat is visszajelzett. Tehát hogy létezik a sokféle alkotói szándék és egy nézői befogadói akarat is a tradíció mai, korszerű megjelenítése iránt.

– **Egyszóval remélhető, hogy talán fel lehet kelteni az érdeklődést.**

– Jól tudjuk, hogy mindig is voltak modern törekvések a színpadi néptáncban. Elődeinknél is, a maguk módján és lehetőségeik szerint.

Nem mi találtuk fel a spanyolviaszt, de úgy gondoljuk, s ebben reménykedünk, hogy a média segítségével sokkal nagyobb hatást lehet elérni, mint amit eddig bárkik is elértek önmagukban - a színpadokon vagy fesztiválokon.

– **És mi a 3. etapp?**

– Egy nemzetközi néptáncfesztivál és verseny, azaz egy komoly európai projekt – *Modern néptánc szünet* címmel –, 9 ország részvételével. Ennek a produkciói augusztus 17. és 19. között láthatók majd Budapesten, és az Állammal azt az új darabot játsszuk majd, amelyet jómagam koreografálok, mégpedig a zenei pályázat díjnyertes művére.

– **A zenei újdonságokra gondolva elképzelhető, hogy párhuzamokat lehetne vonni Sebőék hangszeres zenéjével (ami a 70-es évek elején szintén újdonságként szólt meg), és az ennek hatására kialakult táncművészeti mozgalommal?**

A Magyar Állami Népi Együttes a 36. Hong Kong-i Fesztiválon

– Nem hinném. Mások már a politikai viszonyok. A táncházak időszakában nemzeti öntudattal és sok hazafias érzéssel párosult. Napjainkban az etnoból, a technoból – táplálkozzon mégoly mély népzenei gyökerekből is –, már nem lesz mozgalom. És nem is ez a cél.

– De az azért igen, hogy a városi fiatalokat is el lehessen mozdítani, csábítani a néptánc s a népzene felé?

– Így van, kb. ennyit szeretnénk. A nézők pedig – a modern néptáncot látva –, talán kíváncsiak lesznek az autentikára is.

A hazai zenei és táncszakma ismert és elismert személyiségei közül néhány – pl. *Sebő Ferenc, Kovács Gerzson Péter, Novák Péter, Presser Gábor, Gombár Judit*, aki a jelmezeket tervezi és jómagam, szeretnénk végigkísérni az egész projektet.

Olyan koreográfusokkal dolgozunk, mint *Énekes István, Juhász Zsolt, Horváth Zsófia* vagy a fiatal *Baka Gábor*. Remélem, mind örömtáncokat komponálnak majd a javából!

– Az ú.n. modern néptánc már éppúgy megvalósult a Naplegendában, mint a Magyar Állami Népi Együttes, s a többi hivatásos néptáncgyűjtés más, újabb produkcióiban.

Hiszen ti is, ők is új utakat keresetek/keresnek. Technikai, módszertani értelemben véve az a fő kérdés, hogy a néptánc motívikájával s gesztusaival hogyan lehet újabb motívumokat alkotni, vagy az autentikát más mozdulatnyelvekkel ötvözni.

– A lényeg valóban ez: hogy a motívumokat, akár egész motívumsorokat hogyan lehet megújítani. Nem az eredeti paraszti szerkesztési elv szerint, hanem például másként összerakni. Ezt viszont kiválhatja a zene, de kiválthatja valamiféle új gondolat, újfajta mondanivaló is. Csak az a fontos, hogy művészileg és esztétikailag egyaránt értékeset alkossunk, s hogy eközben már egy új értékrend valósuljon meg. Hisz mindnyájan arra törekszünk, hogy körünk művészeteként tudjuk újrafogalmazni a folklór művészetét.

Kaán Zsuzsa

Üzenet

Liszt, Kodály, Bartók és egy kis jazz, minden elsöprő néptánc és kecses balett; egy festmény erőteljes színekkel, és értékes tárgyak a múlt üzeneteivel: elhoztuk a kultúránk krémjének krémjét a kínai közönségnek a „Szabadság, szerelem” - *A Magyar Kultúra Kínában, A Magyar Évad Keretében, 2007/2008* című rendezvény során. Hiszünk a művészet varázsában: a láthatatlan kötelékben, amely mély és meghitt értelemben egyesíti a művészeket és a közönséget.

Ilyen csodás pillanatok keletkeztek a pekingi és shanghai nézőtereken – és a Hong Kong-i közönség is részesült a csodából. Schiff András, a hang géniusza és Fehér László, a kép géniusza közösen jelent meg Hong Kongban, míg a Magyar Állami Népi Együttes elhozta nemzetünk gondosan megőrzött táncagyományait. A megújult Hong Kong-i Művészeti Fesztivál megérdemli hálánkat, amiért vendégül látta Schiff és a Népi Együttes eseményeit: szak tudásuk nélkül nem értük volna el ilyen sikerrel a Hong Kong-i közönséget. Büszkék vagyunk arra, hogy részesei lehettünk a fesztiválnak, és reméljük, hogy színpadi jelenlétünk hagyománnyá válik az elkövetkezendő években.

A Magyar Évad Kínában 2007/2008 Shenzhenben folytatódik júniusban. A magyar művészet értékesnek bizonyult, és mára keresetté vált, ami a legtöbb, amit remélhettünk. Művészeinket visszahívják, és új együttműködések formálódnak, például a híres Liszt Ferenc Zeneakadémia, valamint a pekingi és shanghai megfelelői között. A kínai szívek megnyíltak a magyar művészet előtt, és bízunk benne, hogy ez csak a kezdete egy hosszú kapcsolatnak.

Bogyay Katalin
Nemzetközi szakállamtitkár
Oktatási és Kulturális Minisztérium

A Magyar Állami Népi Együttes

A Szabadság, szerelem nevű kínai magyar kulturális évad során Pekingben és Sanghajban már szerepeltek magyar művészek.

Az évad harmadik helyszíne Hongkong, ahol 2008. február 28-tól május 4-ig tartanak a magyar rendezvények, amelyek az ottani nemzetközi fesztiválhoz is kapcsolódtak. Február végén

ugyanis épp Schiff András zongoraművész, Shiokawa Yuuko japán hegedűművész és Perényi Miklós gordonkaművész koncertjével indult a 36. Hongkong-i Művészeti Fesztivál.

Ebbe a sorba illeszkedett Fehér László festőművész kiállítás a belvárosi Pao Galériában, és egy másik kiállítás is – a világhírű magyar Ázsia-kutatóról, Stein Aurélról. Ennek előzményeként dr. Hiller István miniszter már 2006 novemberében tárgyalt és találkozott Hongkongban Paul Kannal, a kínai világörökség szervezet elnökével, aki fölvetette, hogy szívesen támogatna egy ilyen kiállítást, amelyhez még leveleket, dokumentumokat is kölcsönözne a magángyűjteményéből. Az ötlet folytatásaként, másfél év múlva a Hongkongi Egyetem Múzeumában 2008. tavaszán meg is nyílt a tárlat Stein Aurélról (1862-1943), Belső-Ázsia kutatójának életéről és munkásságáról. A gazdag anyag a Magyar Tudományos Akadémia Könyvtárának Keleti Gyűjteménye, Paul Kan és a Hongkongi Egyetem együttműködésének köszönhető. A 36. Hongkong-i Művészeti Fesztiválra egyébként olyan rangos művészeket és együtteseket hívtak meg Európából, mint Pina Bausch táncszínháza Wuppertalból, mint a Stuttgart Ballet, mint a Londoni Filharmonikusok vagy a világhírű angol rendező: Peter Brook párizsi kísérleti műhelye, a Bouffes du Nord Színház.

Ezért különösen nagy jelentősége volt annak, hogy a záró hétfőjén, március 15-én és 16-án a Magyar Állami Népi Együttes lépett fel, és mutatta be a Magyar Concerto - Hommage a Bartók Béla című produkciót. A magyar nemzeti ünnepen Hongkongban vastaps köszöntötte művészeinket.

Fotó: Dusa Gábor

„Felemelő érzés volt szombaton este magyaroknak lenni a hongkongi nagyszínházban” - tájékoztatta még a helyszínről az MTI-t Bogyay Katalin szakállamtitkár, aki a vendégekkel beszélgetve azt tapasztalta, hogy eddig nemigen ismerték a magyar népzénet és a néptáncot. Az előadástól azonban el voltak ragadtatva. A kétezer embert befogadó színházterem teljesen megtelt a bemutatóra, sőt a vasárnap délelőtti matinéra és az esti előadásra is elfogyott minden jegy. Vasárnap este ugyancsak az Állami Népi Együttes műsorával ért véget a 36. Hongkongi Nemzetközi Művészeti Fesztivál.

A címlapon:

a 36. Hong Kong-i Fesztiválon

„Kinában nyitottság és érdeklődés van a magyar kultúra iránt, s a márciustól májusig terjedő időszak jól kiválasztott időpont a bemutatkozásra. Jó lehetőség volt, hogy a névjegyünket letegyük, első országgént a közép-európai régióból.” – vélekedett Bogyai Katalin a turné után, az április 2-i budapesti sajtótájékoztatón. „A kulturális diplomáciában úgy érhetők el valódi eredmények – hangsúlyozta -, ha a hagyományra építve sokféleképpen mutathatják be a magyar kultúrát. A Magyar Állami Népi Együttes olyan intézmény, amelynek műsoraiban ez a gazdagság, többretegűség jelen van.” Majd hozzátette: „Természetesen meg kell találni mindenhol a partnereket is, hogy a Szabadság, szerelemhez hasonló évadoknak legyen a hétköznapi kapcsolatokban is folytatásuk; ne szakadjon meg a kultúrák közötti párbeszéd.”

A Magyar Állami Népi Együttes azzal, hogy a közelmúltban egymást követően két jelentős kultúradiplomáciai eseményen is részt vett, pontosan ezt az ügyet szolgálta. A két külföldi útról és az együttes tervezett bemutatóiról lapunkat Mihályi Gábor művészeti vezető tájékoztatta. Véleménye szerint kezd beérni az a szisztematikus, már csaknem egy évtizede folyó művészeti munka, ami azzal foglalkozik, hogyan lehet a tradíciót a ma embere

számára átélhetővé tenni, és egy-egy előadás erejével megmutatni, hogy a hagyomány több, mint a múzeumi tárlók része.

A társulat 2007-es kanadai és USA-beli tavaszi turnéjáról lapunk részletesen beszámolt (a 2007.3. számban). Akkor a világ egyik legnagyobb kulturális piacán járt a Magyar Állami Népi Együttes. Sikerüket mi sem igazolta vissza jobban, minthogy a hazai közönség is a kitüntető Prima Primissima-díjjal jutalmazta őket. Az idén először a szicíliai Agrigentóba utazhattak, ahol a nevezetes Mandulavirágzás Ünnepe és Világfesztiválon is a Magyar Concertót mutatták be. Ezt követte a kínai turné, amelyen - a hongkongi fellépés előtt - a dél-kínai Shenzenben és Tungkuanban a Naplegendát adták elő 3 alkalommal. Az előre leköött 2 előadás ugyanis nem volt elég, be kellett iktatni egy harmadikat, egy matinét is.

Mihályi már nem először járt Hong Kongban, de a társulat java része igen. Amíg a művészeti vezető, a darab rendező-koreográfusa a színpadot világította, addig a táncosok őszinte érdeklődéssel fedezték fel Hong Kong nevezetességeit, egzotikus ételeit, látványosságait, szokásait.

„Az előadás sikerét közvetlenül tapasztalhattuk a színpadon, az amerikai siker megismétlődött.”- írta a társulat egyik táncosa, Pápay-Kószó Daniella az internetes élménybeszámolóban.

Majd így folytatta: „A Grand Theatre közönsége vastapssal köszönte meg műsorunkat. A hongkongi közönség összesen háromszor láthatott bennünket,

mindannyiszor nagy elismerésben volt részünk. Mindenki számára, de különösen azoknak, akik művészettel foglalkoznak, nagy feltöltődési lehetőséget és óriási tanulmányt jelent egy másik kultúra személyes megismerése, megtapasztalása. Ezért egy-egy ilyen út alkalmával nemcsak Magyarország hírét öregbítjük távoli országokban, de a további munkánkra is nagy hatással van egy ilyen kitekintés.”

Ami pedig az évad itthoni új feladatait illeti: egyrészt a Bartók-mű folytatására, a trilógia második részének megkoreografálására készülnek, másrészt az Örömtánc címmel még tavaly kiírt népzenei verseny koreográfiai kibontakoztatására. A zenei pályázat díjnyertes művére, a Hűvösvölgyi Péter-Bonyár Judit szerzőpáros és a Neofolk Zenekar zenéjére ugyanis a Magyar Állami Népi Együttes számára Mihályi Gábor készít s mutat be koreográfiát. Sőt, a pályázat nyári szakaszához érkezve, az együttes ezzel, mint versenyző indul el egy nemzetközi néptáncversenyen. „Az egészben épp ez a kockázat a legizgalmasabb!” – vallja be végül Mihályi, akinek a játék s a humor legalább olyan fontos, mint a megújítható tradíció.

Kaán Zsuzsa
összeállítása

Sansha®

PARIS • NEW YORK • MELBOURNE • MOSCOW • BUDAPEST

www.sansha.hu

*Minden,
ami tánc és mozgás*

Elérhetőségeink: 1066. Budapest, Ó u. 42. Tel/fax.: 269-56-59. info@sansha.hu
Nyitva tartás: H-K-Cs-P: 10-18, Szerda: 11-19, Szombat: 10-13. www.sansha.hu

Vérfrissítés

Németországból, visszajelzések Budapestről

Fotó: Mezey Béla

POPOVA ALESZJA, A MAGYAR NEMZETI BALETT MAGÁN-TÁNCOSNŐJE NEMRÉG TÉRT VISSZA NÉMETORSZÁGBÓL, AHOL DÜSSELDORFBAN, A DEUTSCHE OPER AM REIN BALETTGYÜTTESÉVEL A HATTYÚK TAVA NŐI FŐSZEREPÉT TÁNCOLTA EL E KLASSZIKUS BALETT VÁMOS GYÖRGY ÁLTAL KOREOGRAFÁLT VÁLTOZATÁBAN. A KOSSUTH-DÍJAS ÉS EURÓPAS MAGYAR TÁNCDÍJAS MŰVÉSZNŐT MINDENEKELŐTT ARRÁ KÉREM, MESÉLJE EL, HOGYAN KERÜLT SOR ERRE A MEGHÍVÁSRA.

Találkozás Popova Aleszja Kossuth-díjas,
EuróPAS-díjas balettművésszel

– E turné előzménye, a Vámos Györggyel való szakmai kontaktus 13 évvel ezelőtt kezdődött. Az akkori operaházi balettigazgató, Szakály György felkérésére – Vámos György és munkatársa-partnere, a világhírű balerina: Joyce Cuoco betanította saját *Hattyúk tava* koreográfiáját a Magyar Állami Operaházban. Vámos e Csajkovszkij-balett sajátos, ú.n. pszichologizáló változatát még korábban, 1986-ban Dortmundban készítette el, az ottani társulata számára.

Én 1995-ben Budapesten táncolhattam először ezt a verziót, miután Vámos korábban már egy másik darabja: a *Carmina Burana* női főszerepének eltáncolására is felkért. A partnerem Nagy Tamás, a hollandiai HET National Ballet jelenlegi szólistája volt.

Vámos György akkoriban már Svájcban, Baselben dolgozott mint balettigazgató és koreográfus.

– Ha jól tudom, Vámos György 1995 tavaszán épp Bástól érkezett Budapestre, hogy „A külföldön működő magyar táncos/koreográfus” kategóriájában – akkor még az Operaház színpadán –, személyesen vegye át lapunk szakmai díját: az EuróPAS Magyar Táncdíjat.

– Érdekesen függnek össze a dolgok. Hisz a budapesti előadások kapcsán Vámosék annyira elégedettek voltak, hogy amikor 1998-ban a Nizza-i Operaházban is bemutatásra került ugyanez a *hattyúk tava*, Nagy Tamással oda is meghívtak minket vendég szerepelni. Valójában ekkor is a Magyar Nemzeti Balett tagja, a Nizzai Operaháznak pedig „csak” a vendégművésze voltam, 1999-ben a táncdíj kuratóriuma mégis Nizza és A hattyúk tava miatt döntött úgy, hogy én is „A külföldön működő magyar táncos” kategóriában kaphatom meg az EuróPAS Magyar Táncdíjat. Akárcsak négy évvel korábban Vámos György...

Foto: Károly Béla

– Aki azóta, már 12. éve Düsseldorfban m ű k ö d i k , a Deutsche Oper am Rein balettegyüttese élén...

– Ráadásul a bázei társulat nagy részét is átvitte magával! Az idei évadra pedig ismét

Popova Aleszja lapunk egyik 1995-os borítóján: a Vámos György-féle Odette szerepében

kitűzte A hattyúk tava bemutatását, úgy hogy az áprilisi előadás a düsseldorfi Operaházban egyfajta felújítás-premiernek számított. Azt hiszem, a szerep hagyományaiból adódik, hogy engem ismét meghívott.

Neves balettmesterekkel dolgozhattam, mint a francia *Monique Janotta*, aki egy fantasztikus balerina és a Párizsi Opera balettmestere is volt. Ez nagy megtisztelést jelentett számomra, akárcsak az, hogy a német *Martin Fratz*-cal és *Joyce Cocoval* is próbálhattam.

A premier érdekessége, hogy kinti partnerem, *Valerio Mangianti*, aki egy kitűnő adottságú olasz klasszikus táncos, különféle gálákon mindeddig gyakran eltáncolta *A hattyúk tava* klasszikus pas de deux-it és variációit, de egészében még sosem táncolta végig az előadást. Ezért számára igazi debütálást jelentett a teljes előadásban szerepelni.

– **Milyen friss tapasztalatokat szerzett Vámos jelenlegi társulatánál?**

– Vendégszereplésem során egy rendkívül feszített munkatempójú együttes életébe nyerhettem bepillantást. Vámos Györgyről tudni kell, hogy rendkívül precíz és szuggesztív egyéniség. Igazi munkamániás, és ez kihat az együttes tagjaira is: reggel tíztől délután háromig, majd este hattól fél tízig próbáltunk. Az egész darabot kétszer csináltuk meg naponta, és ezen kívül külön tisztázó próbáink is voltak.

– **Milyenek a düsseldorfi társulat munkakörülményei?**

– Saját épületük van, 3 próbateremmel, öltözőkkel, szaunával és irodákkal. Én az épület alatti, úgynevezett művész-apartmanban, tehát közvetlenül a balett-terem alatt laktam, ezért könnyen megfigyelhettem azt a tökéletes precizitást, amely minden táncosra jellemző volt, s amelyet mindenki kötelességének is érzett.

A társulat egyébként 65 tagú, és minden szerepre 3 szereposztás készül. Ha egy táncos épp nem próbál, akkor is bent van a balett-teremben, és hátul teljes erőbedobással dolgozik. Az együttesen belül szigorú fegyelem uralkodik, ami ugyanakkor mégsem riasztó: mindenki teszi a dolgát! A düsseldorfi táncosok teljesen le vannak kötve, „faltól-falig” vannak kergetve, de az is igaz, hogy sokkal nagyobb megbecsülést kapnak anyagilag, szakmailag és morálisan is, mint a mieink. Ez pedig nagyon sokat jelent egy

művész életében. Hisz nem baj, ha egy-egy jó teljesítmény mögött nagyon sok munka van, csak mindig legyen meg a kellő visszajelzés!

– **Hogyan fogadta Önt a német közönség?**

– Azt hiszem, nagyon pozitív volt a reakciónk. Az első előadás után bravóztak, a második előadás után az első három sor felállt, és állva tapsolt! Szerintem ez óriási dolog, mert a német közönség elég hideg. Az a fajta siker, hogy álló ováció legyen, igencsak ritkaság.

– **Hogyan összegezné a vendégszereplést?**

Vámos/Petipa-Ivanov
-Csajkovszkij:
A hattyúk tava

Odette:
Popova Aleszja
A Herceg:
Valerio Mangianti

– Elkísértek a barátnőim és a férjem, *Egerházi Attila* is. Ez nagyon fontos volt nekem, és jól esett. Sőt, megismerhettem azt az embert, azt a rajongót is, aki több mint egy évtizede figyelemmel kíséri a pályámat New Yorkból, és az összes előadásomon ott van. Düsseldorfba is eljött. Mondhatom, olyan értékes időszakot éltem meg ezalatt a néhány hét alatt, ami szinte egy évrőlszázadnál is felér. Egy igazi „pozitívum-bombát” kaptam Németországban! Egy vércserét, ami már nagyon hiányzott! S amelynek folytatása is lesz, hiszen május végére újabb meghívást kaptam!

– **Milyen feladatok várták itthon?**

– Itt sincs okom panaszkodni. Visszaérkezésem után szinte azonnal a *Magyar Nemzeti Balett* Hattyúk tava-előadásának női főszerepét táncoltam. Ugyanakkor fontosnak tartom megemlíteni, hogy Egerházi Attila társulata: a *Magyar BalettSzínház Gödöllő* is premierre készül. Ebben az együttesben nemcsak a művészeti vezetői teendőket látom el, de gyakran táncolok is: az április 24-i bemutatonkon például az Egerházi-féle *Carmen* címszerepét. Április 29-én pedig szerepelek a *VI. EuróPAS-Gálán*, amelyen csak a táncdíj tulajdonosai léphetnek fel. Ezúttal a társulatunk egyik tagjával, azaz a táncdíj egyik idei kitüntetettjével: a cseh származású *Linda Schneiderovával* táncolom az *Akvarell szivárvány* című Egerházi-pas de deux-t Sibelius zenéjére a Budapesti Operettszínházban.

– **Hogyan értékeli Linda kitüntetését?**

– Úgy érzem, nagyon megérdemelte. Azzal pedig, hogy az idén - „*A Magyarországon működő külföldi táncos*” kategóriájában – Linda kapta meg az EuróPAS Magyar Táncdíjat, azt hiszem, vele együtt egy kicsit a gödöllői társulat egésze is kapott egy pozitív visszajelzést. Ezúttal Budapestről.

Kálmán Tamás

A II. NEW GENERATION
NEMZETKÖZI IFJÚSÁGI
BALETT- ÉS KORTÁRSTÁNC
VERSENY

Művészetek Palotája
2008. május 27. döntő
május 28. díjkiosztó gála

Jegyek kaphatók a Concert & Media
hálózatában (info: 222-1313), a Libri
Könyvárúházakban, a helyszínen és
az összes ismert jegypénztárban.
www.jegyelado.hu

NEW GENERATION

2008

UNIQA

Juronics XX. százada

– a Szegedi Kortárs Balett műsorán

A MŰPA NYÍLT SZÍNÉN HATALMAS VETÍTŐVÁSZON. „FILM INDUL!” - FOLYOSÓ, LÉPCSŐHÁZ, KULISSZÁK, SZÍNPAD. A TÁRSMŰVÉSZETEK TÁRSULNAK, A MAGASMŰVÉSZETEK MAGASODNAK. MINDEN RENDBEN, MINDENKI TESZI A DOLGÁT. A JURONICS TAMÁS ALKOTTA XX. SZÁZAD LÁTTÁN, AZ OLYKOR LENDÜLETES TÁNCOKKAL IS MEGTŰZDELT, DE FOLYAMATÁBAN ELLAPOSODÓ PRODUKCIÓRÓL MÉGIS JELES MAGYAR ÍRÓNK: HERNÁDI GYULA KÖZHELYSZÓTÁRA JUT AZ ESZEMBE. MERT A TÁNCBAN IS SZÜLETHETNEK KÖZHELYEK. A KORTÁRS TÁNCBAN IS.

A XX. századot megidézni és – táncban, mozgásban, képi világban, a maga elvontságában és irracionálisában „megfogni” – kemény dió, nagy falat, talán túlságosan is az.

Ennyi időt, korszakot, ennyiféle történelmi periódust, áramlatot, életérzést stb. mindössze egy háromjele- netes, szünet nélküli színpadi folyamatban még felvázolni is csak történelmietlenül lehet. Juronics Tamásnak sem sikerül.

Hiába hát a blikkfangos cím, hiába idézi Adyt, padlón, vetítővászonon – ha tetszik, földön/égen, s hiába használ kísérőzeneként 3 magyar – a hazáját elha- gyó – zeneszerzőt: Bartókot, Ligetit és Eötvöst.

Mellesleg a *hazát elhagyásnak* ebben a gesztus-vízió- ban fikarcnyi jelenvalósága sincs. Még Ady hazáról szóló idézeteivel sem hozható közvetlenül összhang- ba, legfeljebb figyelemre méltó és elgondolkoztató. Akárcsak a karcsú műsorfüzet *barokkosan felduz- zasztott, dagályos szótengere ölelések történelméről, viszonyhálóról, állandóan változó mátrixról, narcizmusról*, és Isten tudja, még mi min- denről. A legjobban mégis azon az álságos részleten akadok ki, amellyel indokolni akarják a színpadon zajló ködös és hosszadalmas bal- lasztot. Idézem: „*A mai harmin- cas-negyvenes generáció épp- úgy nem igazán találja helyét hétköznapjaiban, viszonyaiban, hitében, mint nagyapáink, szü- leink. Mindenki más miatt: mert mindenki ott él az előző század lenyomata. Így lesz ez a színházi este nagyon mai, nagyon kortárs tematikájú táncest. Arról szól, hogy tudjuk feldolgozni azt a múltat, mely nem a történelemlapok lap- jain jelenik meg, hanem hétköz- napi viszonyainkban úgy, hogy talán nem is tudjuk, miért gyűlölünk, miért szeretünk, mi- ért keresünk, miért vágyako- zunk, és mire, és miért pont így. Utazás a történelmileg determi- nált lélekben, feltárva titkos rétegeit.*”

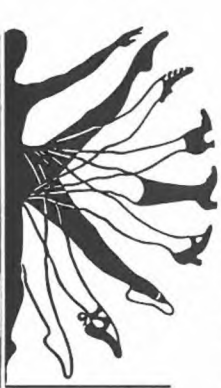
Az alkotók szerint tehát elég megnézni a XX. század című kortárs táncestet, és akkor minden kérdésünk- re, szívünk-lelkünk vergődéseire, kételyeire, kétke- déseire azon nyomban gyógyírt és választ kapunk...Hát nem! Ráadásul a Juronics-darab ezút- tal mindenről szól inkább, mint erről.

A koreográfus alkotóként azonban bármit megte- het. Vallhat, álmodhat, komponálhat; csak ne veze- sen félre. Például ne állítsa, hogy az I. rész (*Bartók: Zene húros-hangszerekre, ütőkre és cselesztára*) – a remek szólista (Jónás Zsuzsa) és 4-4 társa tétova kor- társ táncából felépítve, némi szexszel dúsitva, vetíté- sekkal ügyesen megérdekesítve – egyfajta XX. száza- di társadalomrajznak (!) tekinthető.

Vagy: ne várja el, hogy a néző, miközben az unos-un- talan ismétlődő, egy-egy lüktető ritmusgyakorlat el- lenére lassan itt is kiüresedő mozgásanyagot figyeli, felismerje, hogy a II. rész (*Ligeti György: Musica Ricercata – átirat elektromos orgonára*) menedzser- öltönyös, egyenszemüveges figurái épp a diktatúrák attribútumai! Miként például a mezítelenre vetkőztetett lány sem hordozta a holokauszt rémtet- teit (miért is kellett megbízni őt ezzel a feladattal?),

a lendületesen szólózó fiú sem tudta felidézni a forradalmár-lét hősiességét. A zsinórpadlásról aláhulló, halomnyi vörös pernye (szírom, szilánk, papírvércsepp stb.) látványa ugyan érdekesen hatott a később benne csúszó- mászó táncosokkal, de hogy ez lenne a XX. század merényletei- nek, harcainak, gyilkosságainak, forradalmainak, két világhábo- rújának, vagy a tömegpusztító fegyverek okozta pusztítások- nak táncszínpadi metaforája, az nemigen jutott róla eszembe. Végül a III. tétel s benne a bál- ványimádás identifikációja kö- vetkezett (*Eötvös: CAP-KO*), sok mellszobor-torzóval és tükörrel, önszeretetünk pellengérré állí- tása okán, ám szintén nem a XX. századra jellemző kizárólagos- sággal!

Ha tehát megpróbálom megfejtetni, miért éreztem „tánc-közhelyszótárnak” a produkciót – holott a *Szegedi Kortárs Balett* minden táncos részletet kimagasló kortárs tudással oldott meg –, a mű belső struktúrájáig kell ásnom. Bár a felszínen is mindjárt ott találjuk az Ady-ra hagyatkozást, ami remek, de olykor erőltetett mankó, és nem is mindenható. Az Ady-verssorok használata, a szövegek felbukkanása (haladó-lépegető feliratként is, meglepő technikával) a darabnak kétségtelenül titokzatos, mélyértelmű, szimbolikus hangulatot kölcsönzött. Mert Ady tényleg ilyen volt, ám 1919 óta halott. Költészete legyen bármily sokrétegű, nem lehet csak vele exponálni, s általa tettenérni a XX. század egészét.

Az igazi probléma azonban a téma megragadásának módjában rejlik. Mivel a dramaturgia eleve asszociációkból építkezik, ám a darab fő tartalmi pilléreit is maguk az asszociációk adják, ezért már önmagában is *erőtlen bázisnak* bizonyul az a közeg, az a gondolati mozgástér, amelyet a koreográfus kiszabott magának. Meg kell állapítanom, hogy Juronics színpada a XXI. századi nézőre túl sok talányt és találgatnivalót hagyott.

Eközben pedig *gyakran maga a koreográfia vált érdektelenné!* A tánc kifejező erejét előre sejtethető, monoton lépés-sorok: *kortárs tánc-közhelyek* szürkítették, máskor társművészeti elemek helyettesítettek: az Ady-idézeteken túl tologatható díszletek, kellékek, állványok, tükrök s főleg vetítések bámulható, de mesterkéltnél játéka.

Egy azonban biztos: ha szerző és dramaturgja (*Almási-Tóth András*) a *XX. századi önvallomás*, vagy *Az én XX. századom* címet adta volna a produkciónak, akkor másként nézzük, mást várunk tőle, és talán ezen elvárásainknak a darab még meg is felel. Ezt a másik vetületet a darab dramaturgiája és a női főszereplőt végig búvópataként követő „férfi-szál” maximálisan megteremtette. *„De hisz Juronics jóformán nem is szerepelt benne!”* – mondta valaki magabiztosan –, és ha a színpadon töltött „táncos perceket” vesszük, akkor ez igaz is.

Csak hogy a XX. század mégis róla szól! Mert arcának, szemének, alakjának, otlletének és hiányának *exponálása*, vele az érzékiség felizzítása, majd rövid, de súlyos szólótáncának ereje és nembeli üzenete – *Íme, a Férfi!* – Juronics személye által egyetlen ívre fűzi fel mindhárom tételt.

Hisz már a darab legelején látjuk őt, később arca vetítésváson-méretűre nő, majd vetített teste mint a „vágy titokzatos tárgya” funkcionál, és hús-vér mivoltának hiátusa, azaz *kvázi-jelenléte* is ott vibrál a levegőben. Konkrét fel-felbukkanása, azután a darabvégi szólója pedig már kétséget sem hagyóan mutat önmagára: a főszereplőnek csak látszó Jónás Zsuzsa helyett *az igazi főszereplő: Juronics Tamás* rafináltan rejtőzködő, ám annál *nyilvánvalóbb jelenvalóságára*. A darab végén az is kiderül, hogy alkotói attitűdjé – Ady helyett – ezúttal inkább Babitsra rímelt:

*„Csak én bírok versemnek hőse lenni,
első és utolsó mindenik dalomban.”*

Kaán Zsuzsa

Az O Vertigo a Trafóban

A kanadai O VERTIGO társulata már negyedik alkalommal bővülte el a Trafó közönségét. A március 20-i előadás az 1992-es Fehér szoba (Le Chambre Blanche) felújítása volt - Stéphane Roy eredeti díszletében, Jean-Yves Cadieux eredeti jelmezeiben, de új zenével.

A produkció után szervezett nyílt beszélgetésből kiderült, hogy a darab alapgondolatát egy Montreálban történt tragédia ihlette, amikor is egy örült férfi 14 egyetemista lány halálát okozta. *„A világ azóta sem javult, így a darab témája ma is aktuális”* – vallotta az alkotó: *Ginette Laurin*, a tornászból lett kortárs táncos, aki később klasszikus balettet is tanult, és aki – eredeti szándéka szerint – erre a brutalitásra szeretne volna felhívni a nézők figyelmét.

A téma: a psziché örülete, bezártsága, korlátai vagy korlátlanúsága – táncban, illetve mozgásban. Nehéz téma – mondjuk meg őszintén – azoknak nekünk, akik aránylag normálisnak számítunk...

A tér szűk, mégis impozáns keretbe foglalása, a fehér szín eluralkodásának már-már bizarr hangulata eleve megemelte az előadás atmoszféráját. A darabot az első pillanatban már egyfajta lelkiség hatotta át. Az O Vertigo karakteres táncosai – 6 nő és 3 férfi – hol az egyéni örületet, hol a közös káoszt vagy éppen az egységet hozták felszínre. Mozdánnyelvükből természetesség és könnyedség áradt.

A táncosok színpadi viselkedése, táncos létükre a hanghasználat természetessége szintén meglepően és erőteljesen hatott. A koreográfus Ginette Laurin ugyanis - az előadás utáni beszélgetésből ez is kiderült -, kifejezetten forszírozza a hang jelenlétét a mozgás során. Valójában nem a szó, illetve a hangzás értelme érdekli, hanem a hang használata – a motyogástól a síráson át a kiáltásig: *„a hangszervek képesek mozgásra, a tán-*

Gyermektáncantológia 2008

A Budapesti Operettszínház színpada 2008. február 17-én megtelt gyermektáncosokkal, a nézőtér pedig kíváncsi szülővel, gyerekekkel és persze szakemberekkel.

Az Örökség Gyermekek Népművészeti Egyesület - Csasztnan András elnök irányításával - évek óta lehetőséget ad az ország minden területén működő legjobb gyermektáncgyűteseknek és vezetőiknek a budapesti megmutatkozására.

csok pedig képesek természetessé formálni ezeket az adottságokat." Tegyük hozzá: a táncosok jelenlétéből kétségtelenül az is sugárzott, hogy – olykor a spicc-cipő és a balett-elemek használata ellenére is – rengeteg közös improvizációs tréninget tarthattak a konkrét felkészülés előtt és alatt.

Ginette Laurine először a forgatókönyvet írta meg, mivel a Fehér szobából film készül, és a 15 éves darab e felújított változata épp a megfilmesítés apropóján utazza újra körbe a világot. Egyébként meg provokálni akart, bár azt hiszem, ehhez – az előadók felkészítésén túl – a közönség nyitottságára is folyton számítnia kellett.

A kanadaiak táncszínházi törekvései mindenesetre előszeretettel feszegették a lélek bonyolultságát, és terelték azt fizikai síkra. Ám hogy beszippantson, és mint néző feloldódjak, bevallom, nekem nem sikerült ebben az előadásban. A Trafó közönsége, úgy általában, nagyon lelkesedett a darabért, legalábbis a tapsból és az ovációból ítélve. Számomra azonban egy kicsit hosszú volt, így már a vége előtt kiestem a gondolatmenetből.

De az 1984-ben alapított kanadai társulatot látva, és annak tudatában, hogy a Fehér szoba egy világszínvonalú produkciónak számít, mégis azt hiszem, szűkebb hazánkban semmi ok az elkeseredettségre. Sőt, ha a Trafóban több itthoni produkciót láthatnánk, talán még az is kiderülhetne, hogy a magyarok is képesek a világszínvonalra.

Ladányi Gabriella

Az Egyesület logója – két egymásba forduló szívben a végtelen elfekvő nyolcása – utal arra, mi is az, amiért létrejöttek, s működnek évek óta. Számomra a generációról generációra szeretettel átadott hagyomány folytonosságát szimbolizálja a rajz. A népi gyermekjátékok, mondókák, dalok, táncok által mindez a kincs, ez az örökség, köztük a magyarságtudat is természetesen ivódik bele a gyerekekbe. Ők pedig, ha ilyen népművészeti együttesekbe járnak, a gazdag néphagyomány elsajátítása mellett megtanulnak egymással kommunikálni, egymást tolerálni, félelmeiket legyőzni, a csoport védelmében megerősödve erős, egészséges mentalitású emberré válni. Ezek a gyerekek nem aluljárókban és üres gruntdokon kallódnak. Ez már önmagában is nagy dolog!

A műsort kezdő békéscsabai Hétp próbás Táncegyüttes Négypróbás csoportja Gyermekjátékok Bartók zenére címmel mutatott be *Mlinár Pál* koreográfiájával, *Farkas Pál* zongorakíséretével egy visszafogott, izléses kis művet, melyben nem kellett többet táncolniuk a gyerekeknek, mint ami korosztályuk szerint elvárható. A ritmusérzéküket és koncentráció képességüket igencsak igénybe vevő feladat - egy szál zongorára - még felnőtt együttesekben is nagy próbatétel lett volna.

• A szekszárdi Liszt Ferenc Művészeti Iskola Bartina Gyermekcsoportja talán még nagyobb feladatra vállalkozott. A Rádió Gyermekkórus élő közreműködésével, Etüdök Kodály kórusokra címmel, Foltin Jolán elbűvölő koreográfiáját mutatták be. A karvezető - oldalt, a színpadon vezényelve - nagy bravúrral fogta össze az énekkart és a tánc csoportot. A táncos gyerekek egyszerű népdalokkal kísérték mozdulataikat, majd az ének hajszálpontos tempóban váltott át a Kodály feldolgozta kórusművé az énekkar által. Egy kórus közreműködésével együtt táncolni nem mindennapi feladat! Foltin Jolán számával a közreműködők harmonikus, profi előadást varázsoltak az antológiára. *Szilágyi Zsolt*: Szilágysági táncok című száma a Fehér János vezette sátoraljaúj helyi Ördögszekér gyermek-tánc csoport előadásában is nagyon jól sikerült. A lányok szépen csujogattak és forogtak, de a legnagyobb szó az volt, hogy a fiúcskák megtanulták vezetni őket, és ez a nehezen megtanítható s megtanulható páros viszony, ami a magyar és főleg az erdélyi táncokban elengedhetetlen, már látszott az előadásukban. Egyrészt sokat is próbálhattak, másrészt e feladathoz érettnak tűntek. Lehet, hogy ők már kinőttek a „gyermektánc együttes” kategóriából.

A Dunaújvárosi Vasas Táncegyüttes gyermekcsoportjától *Balogh Edina* és *Halmi Zoltán* kalocsai táncokra épülő tréfás Macskamarsa élvezetesen gyermeki és üde volt. A népi játékból, ahol a cica megissza a kamrából az összes tejfölt (gyerekeket láttunk a háziaszszony, a cica és a felboruló kannák szerepében is!) egy jól eltáncolt kalocsai mars kerekedik, amint a kislány marsot kiállt a cicának is. A táncot énekkel is kísérték – méghozzá stílusosan macskás szöveggel. Kár, vagy a hangneme nem volt jó a gyerekeknek, vagy nem bírták szusszal a sok lábfelkapást és az éneket egyszerre.

A debreceni Hajdútánc AMI Luca csoportja Varázslat a réten című darabját tévedésnek érzem. A koreográfusok: *Pásztor Ágnes*, *Tiszai Zsuzsa* és *Lovas Bálint* egy koreográfiailag és izlés tekintetében átgondolatlan, kusza művet készítettek. (Miért imitáltak ivást a gyerekek, miért kellett részeget játszaniuk a fiúknak? Miért kerülgették a később előkerülő, de hosszán akadályt képező letakart kislányt percekig a színpad közepén? Egy megmentő nem lehet forgalmi akadály! A zavaros, túl sok ötletből összerakott műben a kevesebb több lett volna.

Az ezt követő Bihari Aprók által előadott Boglya tetején (*k.:Neuwirth Annamária*) viszont megmutatta az izléses, gyermekeknek való koreográfia minden érényét, a tánc-ének-dramaturgia egységét. • A győrújbaráti Csobolyó Cseppek *Putz Katalin* és *Jocha Balázs* vezetésével s koreográfiájában egy palóc gyer-

meklakodalmast mutatott be, és a kedves, játékos szertartás részeseivé tettek bennünket. • A Gödöllő Táncgyűttes Utánpótlás csoportja Széphalmi Zoltán és Tóth Judit vezetésével és alkotásában egy hamisítatlan püspökhatvani gyerekmulatságot varázsolt eléink, Pál Lajos tangóharmonika-kíséretével a félidő végén.

A második részt Mese síppal dobbal és majdnem nádihegedűvel címmel (Czigány Tamás koreográfiájával) a Hunyadi János AMI Iringó csoportja kezdte.

• Kaposmérőről egy, a színpadon is elmondott mesét játszottak el moldvai zenei elemekkel fűszerezve. • Ezután Kocsis Enikő: Bűbajosok címmel hat, valóban bűvös-bájos boszorkát szabadított ránk csíkos zokniban, rövid pendelyszerű nadrágban. • A Lippentő Győr Táncgyűttes – amelyet Fitos Dezső vezet – szcenikailag színpadi élménnyé téve, és Unger Balázs zenei összeállításával kísérve a jól szerkesztett moldvai táncok fergeteges-boszorkányos eltáncolásáért kiérdemelte „a legprofibb szám” címet. • A valóban magával ragadó „pokoli” világ után – hála Foltin Jolán remek arány- és stílusérzékének –, egy gyönyörű ima következett, méghozzá horvátul és magyarul is kánonban mondva. • Szent Iván napján címmel hozott áhitatos pillanatot a kaposvári Együd Arpád Művészeti iskola Galagonya csoportja, majd átsaptak Ők is a profán tűzugrásba és a nyáresti mulatságba, Horváth Tibor, Merczelné Puskás Beáta és Patak Norbert alkotói felfogása szerint. • A nagylétszámú együttest két fiú és három lány követte Csörögéről. Rostás Magdolna, az Amaro Khelymo Táncsoport vezetője nagyrészt a cigánytánc impovizációs gazdagságát hagyta érvényesülni a géppuskalábú fiúk és az alázatos, mégis nőies lányok táncával. • A Vaskúti Általános Művelődési Központ Danubia Táncsoportja szép példát mutatott a hagyományörzés fontosságáról: német énekekkel, játékokkal, kedves hangulatú forgós táncokkal egy sváb szüreti bálba invitáltak bennünket. • A jászberényi Árendás Táncgyűttes vezetői: Dudás Dániel és Mosóczy Lívia 14 párral büszkélkedhetett! A Visai táncok hangulatos mezőségi szám lett, amelyben látszott, hogy kellő gyakorlás után került föl a színpadra.

A záró koreográfia létszáma pedig mindenkit meglepett: 22 fiú és 26 lány táncolta a vezetők (Maródi Attila, Kiss Anita, Boncsérné Szinai Tünde) látványos Bökönyi táncait. A miskolci DATI Színvavölgyi Aprók Néptáncműhely táncosainál a jó hangulatú színpadi jelenlét mellett megfogott a lányok tompa színvilágú, szép viselete és a ritkán látott cúgos cipő. Hiába, nem elég szépen táncolni, az ötletes, de ízléses-hiteles ruha is nagyban hozzájárul egy-egy néptáncgyűttes sikeréhez.

Emellett köszönet illeti a műsor során fellépő zenekarokat: a Dövé és Gázsa zenekart, Lipics Violát és zenekarát, a „Patkós-Bergics-Kecskés” zenekart, a Somogy Népzenei Együttest, a Szilvási Gypsy Folk Bandet, a Vaskúti Kispartai Zenekart és a Tényleg Zenekart, akik az élő muzika örömét szolgáltatták a fellépő gyerekeknek és nekünk, nézőknek.

Truppel Mariann

Három nagynevű alkotó, Bozsik Yvette, Fodor Antal és Markó Iván koreografált egyfelvonásosokat a Szenvedély című balettest keretében, a Magyar Állami Operaházban. Bozsiknak és Markónak soha nem szerepelt koreográfiája a Sugár úti palotában, Fodor pedig igencsak régen nem jelentkezett ott új darabbal. Így mintha mindhármuk rehabilitálásáról is szó lenne az épület falai között, kicsit annak beismeréséről is, hogy nem volt elég széles az a paletta, amelyet a balettrepertoár nyújtott. Az más kérdés, hogy az Erkel Színház bezárása miatt – sajnos nem nagyon lehet hallani a beígért felújításáról – törvényszerűen lecsökkent repertoár és előadásszám mit tesz lehetővé. Az azonban mindenképpen szerencsés, hogy ez a három alkotó lehetőséget kapott.

Bozsik Yvette választotta a legnehezebb, de fantasztikusan erőteljes zenét, Sztravinszkij: Les Nocés című művére komponálta a

Menyegzőt.

Persze, nem Bozsik lenne, ha egy hagyományos esküvőt állított volna színre, elszabadul a színpadon az ösztönvilág, vad indulatok tobzódhatnak, hatalmas szerelem és eltávolodás, elhidegülés tanúi lehetünk, majd újra előtérbe kerülnek a mindent elsöprő szenvedélyek. Khell Zsolt díszletei, Velich Rita jelmezei a vörös erotikus és a fekete kimerően elegáns tónusában tartják a játékot (1.). Az első szereposztásban Boros Ildikó és Kun Attila nőiesebb, illetve férfiasabb, tartással telibb menyasszony és vőlegény (2.), a második szereposztásban Pap Adrienn és Kerényi Miklós Dávid játékosabbak (3.). Szép, míves a kompozíció, de viszonylag kevés lehetőség van benne valódi táncra. Ami Bozsik színészek közreműködésével is megvalósított táncszínházi produkcióiban izgalmas, az az operaház színpadán, hangsúlyos színészi jelenlét nélkül, nem mindig elég hatásos.

Fodor Antal viszont ott veszít csatát

A nő hétszer

című egyfelvonásos koreografálásakor, hogy egyfolytában hangsúlyos akar lenni. Sőt hatásvadász. Tán felül akarja múlni A próba című balettjének nemzetközi sikerét. Egyszerre szeretne rockbalettet, meg klasszikus mozdulatokat, látványos tűzijáték-szerű show-t és mély filozófikusságot. Összehord a színpadon hetet-havat, az ízlésficam határán lavírozva. Nem mentség, hogy a főhős, egy fiú – Liebich Roland és váltótársa, Csonka Roland nagy energiabedobással izzadnak a szerepben – mindezt csak álmodja. Nem képes egy gondolati, szerkezeti ívbe kerülni például a korbácsos nők (4.), a motorozó ballerina vagy éppen a koncentrációs tábor képe.

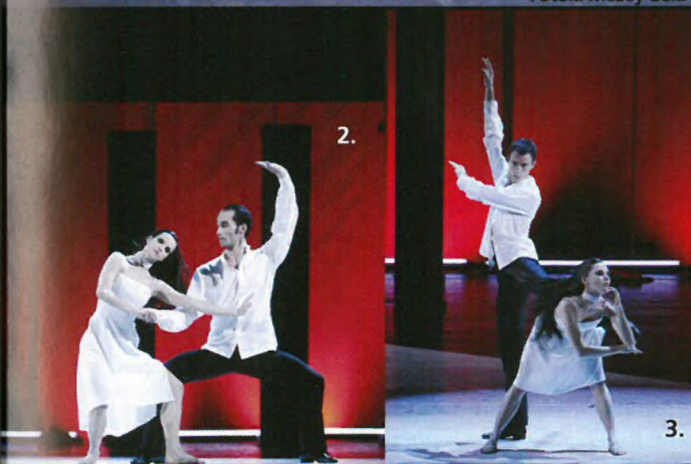
- egy este!

Kortárs balettest az Operaházban

Fotók: Mezey Béla

1.

2.

3.

4.

5.

A Nap szerettei

Orff: *Carmina Burana* című közkedvelt zeneművére született huszonkilenc évvel ezelőtt, azoknak a végzős balettnövendékeknek a vizsgájaként, akik Markó Ivánnal együtt megalapították a Győri Balettet.

A kompozíció éppen arról szólt, hogy közösen létrehoztak valamit, bíznak egymásban, hisznek abban, hogy valamennyien egyenlők, és akár még abban is, hogy balettel meg lehet váltani a világot. Ezért voltak olyan lázasan égők a táncosok szemei, ezért volt bennük annyi tűz, hogy a nézőkre is jócskán átragadt belőle, és ez az elsőprő hevület méltán tette világhírűvé a koreográfiát. Ami – amikor Markó felújította a *Magyar Fesztivál Balettel* – némiképp kiüresedett, megvolt minden korábbi lépés, gesztus, de az egykori hit már hibádzott.

Az operaházi változat a két előbbi verzió között helyezkedik el. Jobbak a táncosok, mint az akkori Fesztivál Balettből, de nem tud az a megszenvedettség – vagy éppen győzelmi mámor – kiülni az arcukra, ami a kezdeti győri csapat tagjain természetes módon tükröződött. Persze, most is szépek az összejátszások, az érintések, lenyűgöző a hatalmas napkorong.

A Napot *Bajári Levente* érzékeny liraisággal (5.), *Apáti Bence* viszont szülfatermetű szilajsággal adja (6.) *Castillo Dolores* (5.) és *Keveházi Krisztina* (6.) pedig a Nap sugaraitól megtermékenyülő Földanya. A koreográfia ezúttal is nagy sikert arat.

Bóta Gábor

6.

Balanchine: Jewels A Royal Ballet bemutatója a Covent Gardenben

George Balanchine háromrészű balettje: a *Jewels* (Drágakövek, vagy: Ékszerek) új szerzemény a Royal Ballet társulatának repertoárjában. Bár egyik részlete, a *Rubintok* már régebben műsorukon van, az egész estét betöltő változat premier a társulat számára.

Balanchine a New York City Ballet-nak készítette a művet 1967-ben, azóta a new yorki együttes műsorának egyik „alapkövén” vált. Állítólag Balanchine - próbára menet - gyakran sétált el a híres Van Cleef & Arpel ékszerüzlet előtt, és ez inspirálta a balett alkotására. Bemutatója idején úgy köszöntötték, mint az első absztrakt balettet. Három különálló műből áll, mindegyik címe egy drágakő, és mindegyiknek más a zeneszerzője. A *Jewels* tökéletesen megvalósította a mester szándékát, amely szerint „három különböző koreográfiai légkört” teremtett meg.

Az *Emeralds* (Smaragdok) a francia romantikának hódol *Fauré* zenéjére, a balerinák pedig hosszú tüttükben szilfidként suhannak a zöld erdők fái között. A *Rubies* (Rubintok) című II. tételt az amerikai Broadway dzsesszes hangulata inspirálta, a zene *Sztravinszkij* *Capriccio*-ja, zongorára és zenekarra. Végül *Csajkovszkij* III. Szimfóniájára készült a *Diamonds* (Gyémántok) mint 'hommage' a szentpétervári nagy klasszikus stílusnak és *Petipa* emlékének.

Miután minden tételnek megvannak a maga sztárjai, a Royal Ballet társulatának alkalma nyílik összes 'principál' táncosának felsorakoztatására. Micsoda felállítás!

Két szereposztást is képesek előállítani, és egyik jobb, mint a másik. Csak személyes ízlés kérdése, melyiket kedveli jobban a néző. Nekem az első szereposztás jutott, de ez nem minősítés, csak sorrend.

A legnehezebben sikerre vihető tétel a

Smaragdok.

Bár az egész balett tele van technikai nehézségekkel, a *Smaragdok* a legkevésebbé mutatós. A koreográfia a *Giselle* korszakát idézi, tehát a három tétel közül a legrégebbi balettstílust.

Tamara Rocho és *Leanne Benjamin* a légius költészetet hangsúlyozták. A karok lehelet könnyedséggel találták meg az elbűvölő harmadik arabesque tartást, és a férfi-partnerek dolga, hogy úgy tűnjék, mintha a balerina súlytalan lenne. De milyen nehéz e látszólagos könnyedséget elérni! A közönség is ritkán értékeli. Annál nagyobb a lelkesedés a kacér és huncut

Rubintok

íránt. Itt száz évet ugrunk stílusban - a nagy amerikai musicalek hangulatába. A szőlőbalerina szerepét *Zenaida Yanowsky* táncolta, aki mindig tökéletes stílust és figurát teremt. Most is nagy lelkesedéssel és biztos technikával csillogott, mint primadonna a férfikar élén. A vezető párosban a szőke, törekeny *Sarah Lamb* volt *Carlos Acosta* partnere (*ld. képünkön.*). A csipőt előretoló lépések és a forgásoknál behajlított kar, lekonyult csuklóval is Balanchine humorát mutatta meg, ahogyan egy kis torzítással a legklasszikusabb lépéseket is újraravázolta.

Acosta nem magától értetődően Balanchine-táncos. Az ő világa a széles, kitárt, fényes orosz stílus. Amikor nyáron eltáncolta a *Spartacus* címszerepét a Bolsoj társulatával, szuperlatívuszokban beszéltek róla a kritikusok. De miután fantasztikusan tehetséges, a Balanchine-művet is humorral oldotta meg. Bár egy kis könnyedség azért hiányzott. Egyébként *Nureyev* óta ő az első balett-táncos, akinek sikerült bekerülnie a köztudatba. Önletrajza nemrég jelent meg, s a Royal Ballet összes plakátját is az ő fényképe ékesíti. A szegénysorsból felemelkedett, nagy művészekké vált egyének históriája mindig megragadja a néző fantáziáját. Az est befejező tétele a

Gyémántok

Balanchine ezt ajándéknak szánta vezető balerinájának, műzsájának: ez a koreográfia hódolat volt *Suzanne Farrell* számára.

Bár a Royal Ballet szereposztásában az ő feladatát a törekeny alkatú *Alina Cojocar* táncolta, az eredeti sem lehetett tökéletesebb. *Cojocar* most van karrierje csúcspontján. Nincs olyan technikai feladat, amelyet ne tudna megoldani. Hajlékonysága látványos, forgásai lélegzetelállítóak, ugrásai pehelykönnyűek. De még ezeknél is fontosabb az az emocionális töltés, amely áthatja minden mozdulatát. Nála nincs tánc csak a táncért. Mint ahogy ebben az esetben sincs történet, még csak érzélem se (hogyan személyesítesz meg egy drágakövet?), *Cojocar* előadásában mégis van valami megható. Amikor a pas de deux végén imádó gavalérja (az egyre magabiztosabb *Rupert Pennefather*) kezét csókol neki, és ő kicsit csodálkozva visszanez rá, összeszorul a néző szíve. Az ez esetben szó szerint ragyogó jelmezek az eredeti *Barbara Karinska*-tervek szerint készültek. Csillogásukkal stílusosan szolgálták a koreográfiát. 5 noha *Jean-Marc Puissant* új díszletei nem sokat adtak hozzá az est sikeréhez, a Royal Ballet büszke lehet, hogy - a New York City Ballet és a Párizsi Opera Ballet mellett - ők is magukénak mondhatják ezt a Balanchine-koreográfiát, és hűséges közönségüket igazi drágakövekkel örvendeztették meg.

Nádasi Myrtil

Fotó: Tristam Kenton

Fic: Alastair M

A „Le Corsaire” újrafelfedezése

Sikeres rekonstrukció a bajor fővárosban

A PRÁGAI IVAN LISKA 1998-TÓL TÖLTI BE AZ IGAZGATÓI TISZTET A BAYERISCHES STAATSBALLET ÉLÉN, ÉS JELENLEG HARMADIK PERIÓDUSÁT TÖLTI 2011-IG. EZ ALATT A 10 ÉV ALATT KÖVETKEZETESSÉGRE TÖREKEDETT EGYRÉSzt A KÜLFÖLDI TURNÉK BŐVÍTÉSE TERÉN (VILÁGJÁRÁSUK SORÁN ÍGY JUTOTTAK EL BUDAPESTRE IS), MÁSRÉSzt A KORTÁRS KOREOGRÁFUSOK MEGHÍVÁSÁBAN, VÉGÜL A RÉG ELFELEDETT VAGY RITKÁN JÁTSZOTT MUZEÁLIS ÖRÖKSÉG REKONSTRUKCIÓJÁBAN. CSAK EZEN UTÓBBI VONULATRA SZORÍTKOZVA EMLÍTJÜK A 2002-ES RAJMONDA-PREMIERT, AMELYET RAY BARRÁRA BÍZOTT; A 2003/04-ES ÉVADBAN A CSIPKERÓZSIKÁT MÁR MAGA „POROLTA LE”, ÉS 2007 OKTÓBERÉBEN – KÖZÖS ERŐVEL – A LE CORSAIRE „FELTÁMASZTÁSÁRA” IS SOR KERÜLT AZ ISAR PARTJÁN.

Távirati stílusban idézve az előzményeket, Lord Byron: *The Corsair* című költeményének 1814-es megjelenése után egész Európán végigsöpört a kalóz-romantika dívatja. Olyannyira, hogy a következő évtizedekben Milánó, Párizs, London, Berlin, Szentpétervár és Moszkva színházai sorra mutattak be ilyen témájú baletteket. *Marius Petipa* első változata 1863. január 24-én került közönség elé a Szentpétervárott. *Ivan Liska* eddig az előadásig nyúlt vissza a 2007. január 26-i müncheni premierhez.

Munkájában hathatós segítséget kapott egyrészt az amerikai *Doug Fullington* zene- és tánc történéstől, aki a legendás Sztjepanov-féle táncleírási rendszert is olvasni tudja. A *Le Corsaire* című balettből már 2004-ben rekonstruálta az egész „*Jardin animé*” részt, és a bajorok felkérésére elkészült a teljes előadással is, amely életművében az első, egész estét betöltő klasszikus táncjáték-felújítás. Másrészt a leningrádi születésű *Maria Babanina* zongoraművész és muzikológus is hozzájárult a magáét, aki 1997-ben a Bayerisches Staatsballett számára a *La Bayadère* zenei összeállítását vállalta. Ezt 2002-ben a *Rajmonda* követte, a *Le Corsaire* auditív és dramaturgiai újratelemzéséhez pedig 2004-ben kezdett hozzá, és 2006-ra fejezte be. Miközben jómagam mindennek tudatában mentem a színházba, és épp a 13. előadáson, velem egy sorban a prímabalerina Bettina Thiel és a szólista *Oliver Matz* ült Berlinből, addig a termet zsúfolásig és „spontánul” megtöltő közönség is elragadtatva figyelte s élvezte a másfél évszázados remekművet.

Liska/Petipa-Drigo/Minkusz: A kalóz
Medora:
Lucia Lacarra
Fotók:
Wilfried Hösl

Barra/Petipa-Glazunov: Rajmonda
Rajmonda:
Lucia Lacarra
Jean de Brienne:
Cyril Pierre

Világtükör

Pas des Odalisques a 3. felvonásból * Fiona Evans - Daria Sukhorukova - Zuzana Zahradniková

Fotók: Wilfried Hösl

Sorra felcsendülnek *Adolphe Adam*, *Léo Delibes*, *Cesare Pugni*, *Riccardo Drigo* és *Prinz von Oldenburg* fülbemászó melódiái, az ausztráliai díszlet- és jelmeztervező *Roger Kirk* pedig gondoskodott a mediterrán atmoszféra látványáról.

A prológos és az epilógus viharos tengeren vergődő vitorlása foglalja azonos keretbe a szerteágazó helyszíneken játszódó cselekményt. A balkáni forgatagú drinápolyi vásártér után a levantei tengerpart egyik szigetének romantikus „azúrgrottájába” kerülünk, amely a kalózok egyik titkos búvóhelye, majd Said pasa egzotikus háreme következik, aztán a képzeletbeli Jardin animé: a „megelevenedett kert” csodás látványa fogad. A palota kapui előtt vezet a kikötőbe az ál-zarándokoknak öltözött kalózok menekülési útvonala...

Talán az eddigiekből is kiderül, hogy hány és milyen sokféle csoportos fellépésre nyílik lehetőség. Ám mielőtt a részletekbe vesznénk, már előljáróban szögezzük le: A kalóz nagy erénye – a szokványos nagy női „*tuttik*” mellett – a férfítáncok „egyenrangúsítása”, mégpedig mennyiségi és minőségi szempontból egyaránt! A polgáraszonyok vagy a rabszolganők közös fellépései váltakoznak a kalóz-

A kalóz:
Lukás Slavický

Hárem-jelenet a 3. felvonásból
Said pasa: Olivier Vercoutère

banda sodró iramú harci táncaival (kard-párbajokkal, elsütött pisztolyokkal és drámai belső viszálykodásokkal, toborzásokkal, menekülésekkel és támadásokkal).

A háremhölgyek és odaliszkok hastánca a mindezekre adott erotikus kontraszt. Az életre kelt virágoskertben pedig a müncheni balettakadémia és a Heinz Bosl Alapítvány kis és nagy növendékeinek népes csoportjai is fellépnek.

Ugyanez vonatkozik a klasszikus szólókra, páros vagy hármás variációkra, illetve a koloritgazdag karakterfigurákra is. A címszereplő Konrádot formáló *Lukás Slavicky* nemhiába egy prágai szólótáncospár gyermeke, sudár alkata mellett számomra többször úgy tűnt, hogy már-már nem bír és nem is akar leállni fergeteges forgásaiban. (Egyébként ő az, aki III. helyezést kapott az 1998-as budapesti Nurejev-versenyen, a következő évben pedig a Nurejev-emlékgálán is táncolt).

Az Alit alakító örmény *Tigran Mikayelian* nemcsak egzotikusan férfias varázsú, hanem amikor a levegőbe ugrott, azt hittem, hogy nem is akar onnan leszállni. (Ezért a szerepéért jelölték most a német kritikusok a Münchner Merkur színházi kitüntetésére). A görög Medorát táncoló spanyol *Lucia Lacarra* világszerte már rég elhíresült végtagjainak hihetetlen tágasságáról. Amilyen törekenynek tűnik, mégis olyan acélosan rugalmas, és a partnereit karikírozó „kis kalóz” polkában humorérzékéről is meggyőződtem – lírai finomsággal. Az ukrán iskolán nevelkedett *Natalia Kalinitschenko* nemhiába lépett fel már gyerekként cirkuszban, valószínű akrobatika az, amit Gulnara rabszolganő szerepében művelt. (Őt sem kell bemutatnunk a hazai közönségnek: 1998-ban Budapesten ő is Nurejev-bronzérmes lett). A dúsgazdag zsidó rabszolgakereskedő Lankedem jellemzésében *Norbert Graf* mértéktartással élt: árnyaltan adagolta nevelt lánya iránti szeretetét a mérleg egyik serepenyőjében, míg a másik oldalon sem a felkínált pénz, hanem inkább a halálos fenyegetettség játszott nagyobb szerepet folytonos ingadozásában. Harsányabb kolorittal dolgozott Said pasa alakításában *Olivier Vercoutère*, bár uralkodói allűrjeit nála is minduntalan ellensúlyozta a női nem iránti túlcsonduló szerelme. Költőien szép jelenet például, amikor odaliszkjai afféle „kupolát” libbentenek föléje selyemlepelből. Ám a látvány tetőfoka a rózsaszínben fürdő „Jardin animé” az egész színpadot betöltő táncosok lépcsőzetesen felsorakozó nemzedékeivel, virágmintás jelmezükben magasra emelt virágkoszorúkkal, a háttérben túllfüggönyök, csipkeszerűen áttört márvány oszlopok és számárhátíves boltozatok alatt... Mindez olyan giccses, hogy az már gyönyörű! Végül ne feledjük megemlíteni, hogy amennyire balettversenyeken és gála-esteken „a könyökünkön jön ki” a minduntalan felbukkanó Kalóz-variáció, annyira örvendetes, hogy Münchenben végre ez is, mint ritka csemege látható: teljes formájában és eredeti környezetében.

Wagner István

Scott Joplin után, Alkestis előtt Peter Breuer legújabb koreográfiái Salzburgban

„A király meghalt. Éljen a király!” – jutott eszembe a klasszikus mondás, amikor 2008. március derekán ismét eljuthattam Mozart szülővárosába. A szezoneleji bemutató ugyanis akkor ment utoljára a Salzburger Landestheater színpadán, és egyben a címszerepet táncoló szólista: Alexander Pereda is ezzel búcsúzott aktív pályafutásától.

A Scott Joplin Story – Life in Ragtime

című balettről van szó, amely a méltatlanul elfeledett egykori afro-amerikai muzikusnak állít emléket, akit a kubai származású Alexander Pereda testesített meg adekvát módon, pusztán külső megjelenésében is.

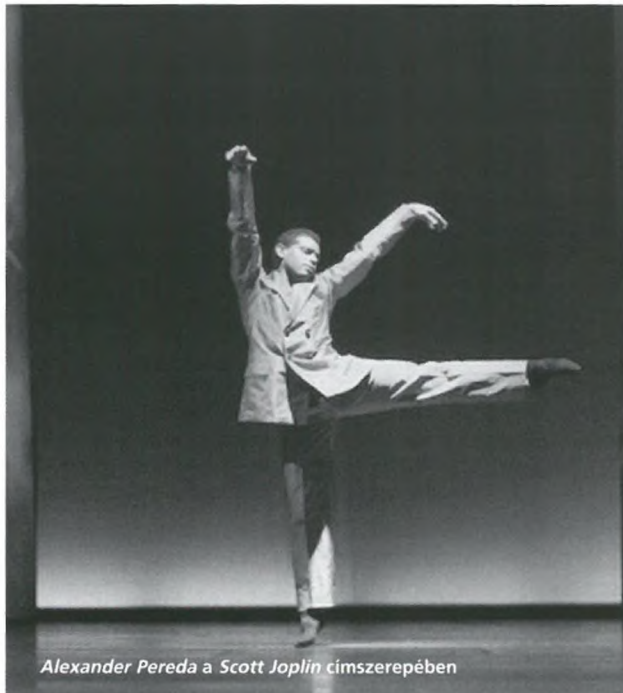
Az ötlet a 40-es éveiben járó osztrák zeneszerzőtől, *Joel Diermaier*től származott, aki könnyen megnyerte egy rendhagyó, ragtime-ritmusú cselekményes baletthez *Peter Breuer* koreográfust, mivel az ő komponista édesapja is szívesen fordult időnként a dzsesszhez, így már gyerekkorában magába szívhatta annak szellemét.

De *Peter Breuer* szerint a bemutató mellett az volt a legfontosabb érv, hogy méltó jutalomjártékot biztosíthasson a társulat színesbőrű férfisztárjának, aki életének eme jelentős állomásához érkezett, és a klasszikus balett mellett a salsa lépések is a vérében vannak.

A librettó egyrészt valós biográfiai tényekből ihletődött, másrészt képzeletbeli részletekből íródott, mint ahogyan *Diermaier* a kísérőmuzsikát is Joplin-motívumokból állította össze. Az előadás érdekességét és értékét tovább fokozta, hogy a nagyszínház épületében mutatták be, mégpedig a zenekari árokból élő hangszeres kísérettel, a színpadon pedig kórusral a háttérben, illetve operaénekesekkel „duplázva” a táncos főszereplőket.

A kétfelvonásos balett elején afféle „színház a színházban” jelenetnek lehetünk tanúi: Mae, a fiatal koreográfusnő (a moszkvai születésű és neveltetésű *Kristina Kantsel*) próbál társulatával, amelynek tagja az excentrikus figura, *Zodetrick* is, aki mellestleg varázsszereket árul hiszékeny és babonás embereknek. Szerencsehozó fétist nyújt át az együttes ifjú korrepetitorának, *Scott Joplinnak* is.

Alexander Pereda a Scott Joplin címszerepében

A Győri Balett-nél diplomázott, majd évekig ott táncoló Sándor Zoltán – pályájának 3 éve kezdődött salzburgi periódusában – markáns és sokrétű karakterszerepeinek sorát most újabban gyarapítja.

Volt Rubinstein a Csajkovszkij életéről szóló balettben, Dr. Schön a Luluban, majd a Makrancos Katában remek paródiával karikírozta a különc divatdiktátort, Karl Lagerfeldet. Mohammedet alakította az Angels-ben, tavaly pedig a József-legenda Putifárjaként lépett fel Garmisch-Partenkirchenben, a Richard Strauss Fesztiválon. A Scott Joplin Storyban az önmarcangoló főszereplőt manipulálja elejétől-végig, alantas szándékkal mint különös mágus. Az első felvonás csúcspontjának számít például az álom és a valóság határán az a „parádé”, amelyet ez a varázsló „koreografál” Scott Joplin: Treemonisha című operájának szereplőivel, és más, vicces alakok felvonultatásával. Nem kevésbé látványos az a lestrapált bársem, ahol Scott Joplin

némi mellékest keresve zongorázik, és ami az életében szintén fontos szerepet játszó Lily Queen tulajdona (a Cincinnatit és Santiago de Chilet is megjárta bukaresti Cristina Uta kiváló előadásában).

Itt találkozik estéről-estére a kollegiális és baráti kompánia: az amerikai zongoravirtuóz Louis Moreau Gottschalk (az ugrásairól és forgásairól korábbról már ismert pozsonyi Marian Mészáros bravúr-szerepe), a zeneműkiadó és menedzser John Stark (a Bécsben diplomázott s táncolt ukrán Alexander Korobko), vagy a fiatalon elhunyt pianista zseni: Louis Chauvin (a Mannheimben diplomázott román Adrian Bercea).

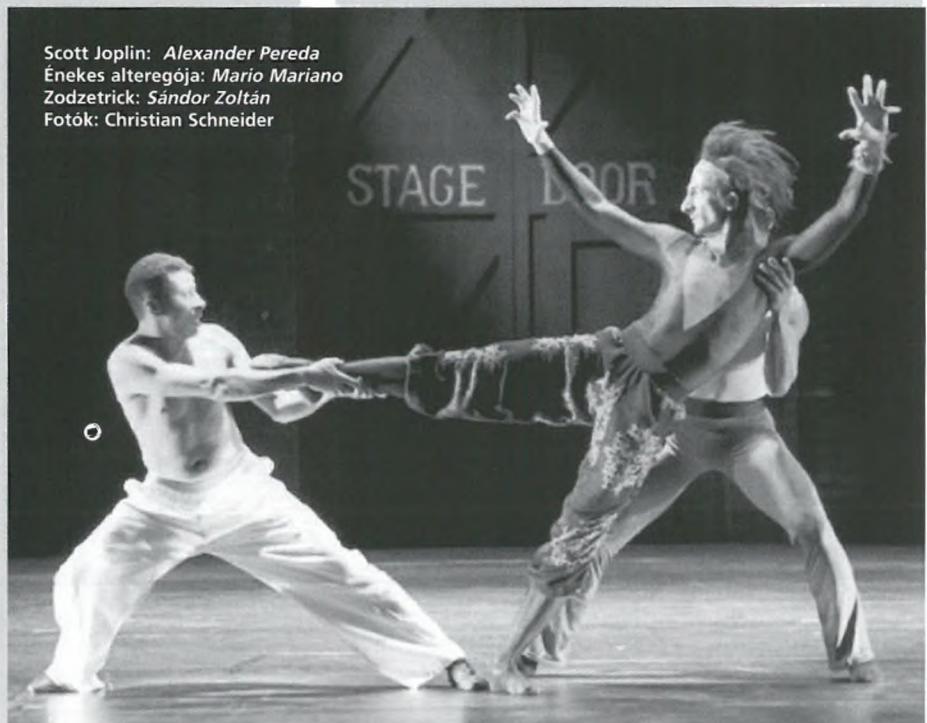
Scott Joplin részben a fehérek-nél szolgált édesanyjának alakjáról mintázta a Treemonisha címszereplőjét, akit itt most az ukrán Anna Yanschuk vitt színre átéléssel.

(Kisebb epizód szerepekben feltűnt még időnként a kettős kötődésű, svájci-magyar Rethy-Prikkel Nadja, illetve a három éve Budapesten végzett Csörsz Kristóf is.)

Az egymást követő vagy éppen keresztező szakmai és szerelmi bonyodalmak lezajlása után, a fináléban, Scott Joplin teljesen elfeledve, magányosan és depresszióba süllyedve tekint vissza életére.

A vásári forgatagban Zozetrick verclin játszik egy közismert melódiát, miközben Scott és énekes alteregója a lábánál hever koldulva, anyja és szerelme pedig ismét viszontlátja egymást.

Az élet megy tovább...

Scott Joplin: Alexander Pereda
Énekes alteregója: Mario Mariano
Zozetrick: Sándor Zoltán
Fotók: Christian Schneider

Mae: Kristina Kantsel

Scott Joplin: Alexander Pereda

Treemonisha: Anna Yanschuk

Miközben az amerikai néger sors történet a közönségsiker és a privát szféra kibékíthetetlen konfliktusát feszegette, a koreográfus és dramaturg jól bevált párosa: Peter Breuer és Michael A. Sauter május elején ismét premierre készül. Saját megfogalmazásuk szerint – „Euripidész után szabadon” – egy ókori görög tragédia modernizált táncszínházi feldolgozására vállalkoztak, Ch. W. Gluck manapság ismét divatba jött barokk operájának muzsikájára.

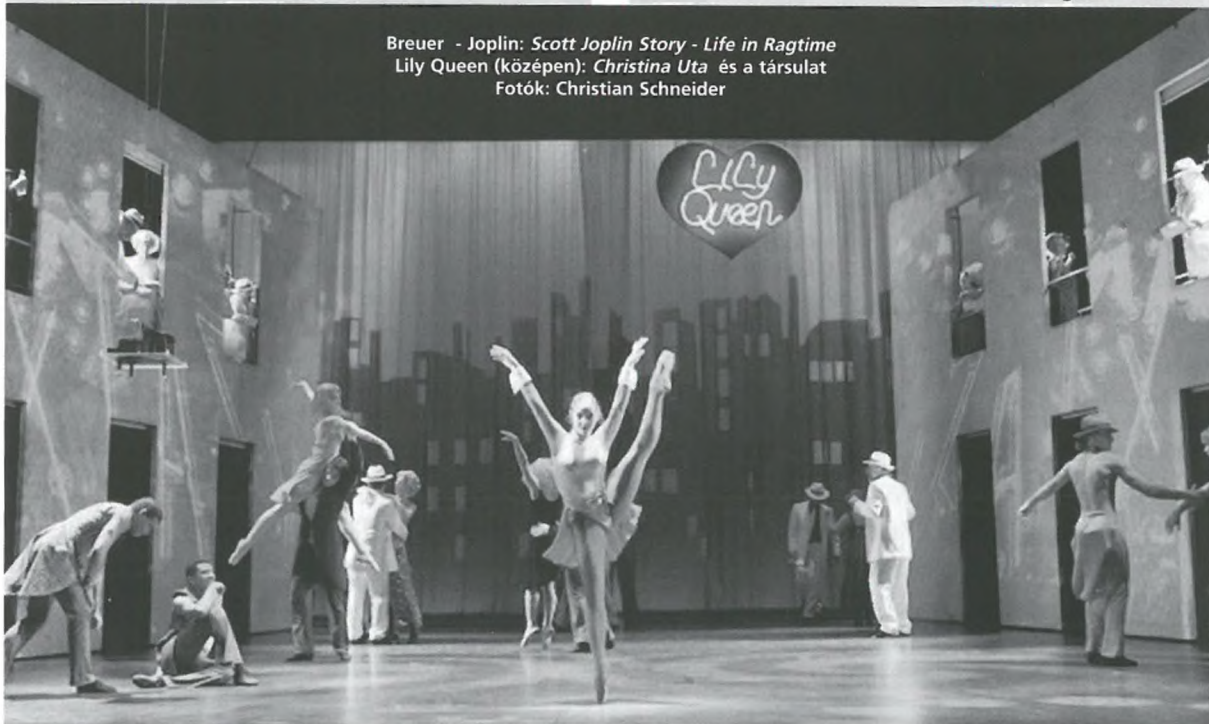
A tervezett

Alkestis – Live or let die

elnevezésű darab a hellén istenek által halálra ítélt Admet királlyal, és az életét megmenthető hitves, Alkestis önfeláldozásával foglalkozik. Az előadáshoz minden bizonnyal adekvát keretet nyújt majd a Rainberg oldalába vágott próbaszínház rusztikus sziklafala és a hozzá simuló társszínház modern épülete.

Wagner István

Breuer - Joplin: Scott Joplin Story - Life in Ragtime
Lily Queen (középen): Christina Uta és a társulat
Fotók: Christian Schneider

Élő népzene, élő néptánc

Az utóbbi években teljesen eltűnt a néptánc mint a közszolgálati, mind pedig a kereskedelmi tévécsatornák műsoráról.

Egyetlen kivétel akad: a Duna tévé, mely eléggé lehetetlen időpontban, de rendszeresen, minden vasárnap déli háromnegyed egykor jelentkezik Élő népzene című műsorával, melynek szerkesztője az Erdélyből Budapestre származott kiváló néprajzos és néptáncos, *Könczei Árpád*.

A műsor kiváló. Bemutatja a legkiválóbb erdélyi, felvidéki, délvidéki, és anyaországi néptáncosokat, népdalénekeseket és táncsoportokat. Rendszeresen tudósít az erdélyi, felvidéki és magyarországi táncszínházról és népzenei fesztiválokról.

Könczei Árpád gyakran látogat haza Erdélybe, és színes riportokban tudósít például a hagyományörző esküvőkről, melyeken ő is beáll a táncba, eljár egy szilaj kalotaszegi legényest, megforgat egy leányt, barátaival elénekel egy-egy autentikus nótát.

Egyszóval az Élő népzene című műsor, mely műholdas adón, a Duna tévéen fogható akár még Amerikában és Ausztráliában is kiváló közvetítője a magyar népi kultúrának.

Dezső László

Tudósítás

XXVII. Országos
Táncszínház Találkozó és Kirakodóvásár
2008. április 11-13.

Április 11-13. között, a Papp László Budapest Sportaréna-ban rendezték meg az idei országos táncszínház találkozó és kirakodóvásárt, melyet a *Halljunk szót!* című reprezentatív gálaműsorral nyitottak meg, a Hagyományok Háza színháztermében.

A Táncszínház Találkozó további két napjának ismét a Papp László Budapest Sportaréna adott otthont.

Az idei rendezvény a reneszánsz táncok jegyében telt el, a legkiválóbb reneszánsz együttesek léptek föl: rendkívül gazdag volt a programválaszték. Természetesen a historikus és népi hangszerek játéka, valamint a reneszánsz koncert mellett reneszánsz táncok tanítása is folyt, de a fő program a magyar és kárpát-medencei táncok tanítása volt. Rendkívüli élményt szerzett a *Kodály Zoltán, a népzene kutató* című kiállítás, melyet *Pávai István* tervezett. A különféle gálaműsorokban a legkiválóbb hazai táncszínházzenekarok léptek fel, melyek közül az idén is a Csillagszemű Táncgyűttes gyermekek és felnőttek csoportja aratta a legnagyobb sikert. Timár Sándor tanítványai, akik máig népszerűek Japánban is, nemcsak saját hazájukban, Magyarországon, ismét remekeltek.

Szólnunk kell arról is, hogy a rendezők egészen alacsony belépődíjat szedtek és mégis a magyar népművészet krémjét kapták mindazok, akik kilátogattak erre a háromnapos tavaszi seregszemlére.

Dezső László

Contents

TÁNC

m ű v é s z e t
D A N C E A R T

Hungary's Leading Dance
Publication

Volume 39
No. 2. 2008

Editor-in-Chief: **Zsuzsa Kaán**

Patrons:

**Iván Markó,
László Seregi**

The Council of Patrons
and the Editorial Board:

**Cecília Esztergályos,
Gyula Harangozó,
Gábor Keveházi,
Antal Kricskovics,
Zsuzsa Kún,
Myrtill Nádasi,
György Szakály,
Zoltán Zsuráfszky**

English translator:

Tamás Kálmán

Assistant:

Ildikó Forró

Address of the Editorial office:

**H-1300 Budapest,
Postbox: 142**

Tel./fax: (36-1) 368-5470

www.tancmuveszet.hu

[www.danceart.hue-mail:](mailto:www.danceart.hue-mail)

danceart@t-online.hu

Design director:

Zsuzsa Kaán

Pre-press:

András Kató

Reading editor:

Zsuzsa Kaán

Pre-press Manager:

TRIONFO Studio

Published by:

**International Dance and
Culture Foundation**

Publisher: **Zsuzsa Kaán**

Sponsors of this issue:

**International Dance
and Culture Foundation**

TRIONFO Studio

NKA, NCA

HU-ISSN: 0134-1421

The No. 2. issue selects
from dance events prior
to 15 April, 2008.

- 4 WE CONGRATULATE
OUR AWARDED
ARTISTS
- 6 WORLD DANCE DAY
'08
*Gladys Faith Agulhas:
International message for the
World Dance Day - 2008
(Translated by Tamás Kálmán)
Hungarian Message of Ágnes Roboz
- 8 PROGRAMME
SUGGESTION
The May and June programme of
the Honvéd Ensembles
- 10 TOPICAL
Note of the Editor
Programme of the 6th EuroPAS-Gala
- 11 FAREWELL TO
Zoltán Nagy Jr. (1966 – 2008)
– Obituary by Gábor Keveházi,
Aleszja Popova, Katalin Volf,
György Szakály, Dr. Károly
Manherz
- 16 PORTRAIT
* "I celebrate my 25th Birthday" -
Artist portrait about Katalin Volf -
written by Tamás Kálmán
- 18 WE ASKED...
... Gábor Mihályi about why the
House of Traditions has encour-
aged the music competition, called
"Dance of Joy"?
– Interview by Zsuzsa Kaán
- 19 ON THE FRONT PAGE:
The Hungarian State Folk
Ensemble at the 36. Hong Kong
Art Festival
- 20 * Katalin Bogyai: Message
Account of the experiences -
Report by Zsuzsa Kaán
- 24 EXCLUSIVE
*"Blood-refreshment from
Germany, feedback from
Budapest"- Meeting with Aleszja
Popova - Interview by Tamás
Kálmán
- 27 CRITIC
• Contemporary dance
Zsuzsa Kaán: *Juronics's
20th Century on the programme*
Article marked * have an English version.
- 28 of the Szeged Contemporary Ballet
Gabriella Ladányi: *The O Vertigo
in the Trafó*
• Folk dance
Mariann Truppel: *Children Dance
Antology 2008*
• Ballet
Gábor Bóta: *Three Dances on One
Night* – Contemporary ballet
evening in the Opera House
- 30 WORLD MIRROR
Myrtill Nádasi: *Balanchine: Jewels*
– The Premiere of the Royal Ballet
in the Covent Garden
István Wagner: *The rediscovery
of "Le Corsaire"* – Successful
reconstruction in the Bavarian
capital
István Wagner: *Following Scott
Joplin, before Alkestis* – Peter
Breuer's newest choreography in
Salzburg
- 32 REPORT
László Dezső: *Living Folk Music,
Living Folk Dance*
László Dezső: *XVII. Dance House
Meeting and Market*
- 36 CONTENTS
- 38 EXCERPS
* Gladys Faith Agulhas: *Message for
the International Dance Day – 2008*
* "I celebrate my 25th Birthday" -
Artist portrait about Katalin Volf -
written by Tamás Kálmán
* Katalin Bogyai: *Message on the
occasion of the Hungarian State
Folk Ensemble's Hong Kong tour*
*"Blood-refreshment from
Germany, feedback from
Budapest ..."- Meeting with
Aleszja Popova - Interview by
Tamás Kálmán
*Zsuzsa Kaán: *Juronics's 20th
Century on the programme of the
Szeged Contemporary Ballet*
*Mariann Truppel: *Children Dance
Antology 2008*

WORLD DANCE DAY '08

International message for the World Dance Day - 2008

The spirit of Dance has No colour, No selected shape or size
But Embraces the Power of Unity, Strength,
And Beauty found within us.

Each Dancing Soul, Young, Old, person living with a disABILITY
Creates and transforms ideas into life changing moving Art.
Dance is the mirror reflecting the impossible made possible.
For all to touch, hear, feel and experience.

Sounds from our hearts and Soul is our rhythm,
Our every move reveals the history of mankind.
It is the element where the Human Spirit can embrace the ultimate Freedom.

Whenever our hands touch, something beautiful happens,
What the Soul remembers, the body portrays through movement.
Dance is therefore the healing force for all to access,
You are my eyes and I am your feet.

Celebrate INTERNATIONAL DANCE Day,
Use your Passion for Dance to heal each other,
Unify your dance community,
Most importantly be the Best that you can be in your Own Right,
We are able to stand unified through the Power and Spirit of Dance.

Gladys Faith Agulhas (page 6)

PORTRAIT

„I celebrate my 25th Birthday!“ Artist portrait about Katalin Volf

ON THE 10TH OF MAY, 2008, A SPECIAL JUBILEE WILL TAKE PLACE IN THE HUNGARIAN STATE OPERA HOUSE ON THE OCCASION OF THE ROMEO AND JULIET BALLET PERFORMANCE BY LÁSZLÓ SEREGI AND SERGEI PROKOFIEV. KATALIN VOLF, THE LEADING SOLOIST OF THE HUNGARIAN NATIONAL BALLET STARTED HER ARTISTIC CAREER 25 YEARS AGO.

Photo: Bela Kanyo

Seregi-Prokofiev:
Romeo and Julia
In the title role: Katalin Volf

Katalin Volf graduated in 1982 at the State Ballet Academy, in Jacqueline Menyhárt's class. Later she spent one year in Moscow with a scholarship, where she learnt from the most outstanding Russian masters. She made a contract with the ballet company of the Hungarian State Opera House in 1983, and she got almost immediately the title role of the first Shakespeare-ballet, the Romeo and Juliet.

So, the professional career of the artist is slightly different than the traditional, "stepped" ballerina-careers, because she made a debut with a leading role on the stage of the Opera House.

She called the attention of the profession and László Seregi to herself immediately with her preparedness, fineness and gracefulness. The great choreographer was looking for a female protagonist for his first Shakespeare adaptation, Romeo and Juliet.

"So I didn't want to plaster the prima ballerina of the day with make-up and paint her as fourteen. - Seregi remember in his book. - This is not my world. But

there was a little girl at the ballet company who graduated in the Ballet Academy, Katalin Volf, who danced with sensational talent even then. I felt that my Juliet fits her body."

Now we know: Seregi chose well.

Tamás Kálmán (page 16)

ON THE FRONT PAGE:

The Hungarian State Folk Ensemble at the 36. Hong Kong Art Festival

MESSAGE

Liszt, Kodály, Bartók and a bit of jazz, sweeping folk dances and graceful ballet, paintings in dashing colours, and precious objects with messages of the past: we have brought the crème de la crème of culture to Chinese audiences during Liberty, Love!, ' Hungarian Culture in Focus, Hungarian Season in China 2007/2008. We believe in the magic of art: the invisible band that unites artists and audiences in deep, intimate understanding.

Such moments of magic were created in the Beijing and Shanghai auditoriums – and the audiences in Hong Kong are treated to the same magic. András Schiff, the genius of sound and László Fehér, the genius of images, seem to have been fated to appear together in Hong Kong, while the Hungarian State Folk Ensemble is bringing you the well-preserved dance traditions of our nation. The rowed Hong Kong Art Festival deserves our gratitude for hastening the Schiff and Folk Ensemble events: without their expertise we could not have reached the Hong Kong audience with such success. We are proud to be part of this Festival, and hope we can make it a tradition to appear on its stages in the years to come.

Hungarian Season in China 2007/2008 concludes in Shenzhen this June. Hungarian art has proven to be of high value, and is now in demand in China, which is the most we could have hoped for. Our artists have been invited back and new co-operations have been formed, like the one between renowned Liszt Ferenc Academy of Music and its Beijing and Shanghai counterparts. Chinese hearts have opened to Hungarian art, and we hope it is only the very start of a long relationship.

Ms. Katalin Bogyay (page 19)
State Secretary for International Affairs
Ministry of Education and Culture, Hungary

Dr. Gusztav Fogarassy

DANCEFUSION® SM
DIVERSIFIED DANCE*

FUSION® SM **DANCEFUSION® SM/TM**
FUSION DANCE® SM/TM
FUSIONDANCER® TM

Hungary + Euro/Asia U.S.A., U.K., HU + Euro/Asia
Audio-Visuals, Printings, Clothing, Education, Entertainment

Cultural and Artistic DIVERSITY, Professional VERSATILITY cross-training in the forms of dance and related aerobics-exercise and theatre movement: DIVERSIFIED DANCE* for studios, schools, universities and the people at large INTERNATIONALLY!

BOOK NOW...

WILL TRAVEL! **

*Common law-protected trade name

And/or make **DIVERSIFIED DANCE* Teacher Training and Qualifying **MASTER CLASSES** available on **AUDIOVISUAL MEDIA** along with **PRINTED MATERIALS** including the **Fusion®™ CULTURAL GUARD** Newsletter.

CHOREOLOGY: Human movement and music, and the universal principles of movement and rhythm, derived from global activities of sport, aerobics, dance and theater, routinized as children's and adult's cross-training in creativity, cultural and artistic diversity, and exercise at home, in school, or at the studio.

The very same thing gives professionals **concert studies** in crystalline technical and stylistic versatility that can double, not only as perfect rehearsal warm-ups but also as dynamic **DIVERSIFIED DANCE*** choreography performed on theatrical stage. **INCREDIBLE!** Must be seen and physically experienced.

Copyright © 1980-2005 Gusztav Fogarassy (Varga)

“THE ONLY THEORY AND PRACTICE OF ITS KIND.”

After 22 years in the works beginning in 1958, was **FUTURISTICALLY INNOVATED** in 1979-1980 -- single and compound word trademarks, copyright materials and all -- and **CHOREOLOGICALLY DEVELOPED** ever since for K-12 and **HIGHER DIVERSITY EDUCATION AND ENTERTAINMENT** IN THE **MILLENNIUM OF THE SPACE AGE!**

THE REAL THING -- NOT THE LIBELOUS IMITATIONS, MISNOMERS AND MISREPRESENTATIONS OF RECENT YEARS IN SPECIFIABLE MEDIA AND DANCE PRACTICE!

OUR MISSION is promoting **CHOREOLOGY** -- the knowledge of all forms and complements of dance -- to improve diversified teaching and performance by symbolic and practical means: crossing the river of differences on the ferry of similarities; letting the cultural and artistic identity of others flourish as well as one's own; rendering the broadest possible dance generalization operable by one man in support of its sources of rotatable parts crystallized from all over the world; guiding talents into respective specializations like **A COSMIC SPRINGBOARD TO STARDOM IN THE FIRMAMENT OF DANCE!**

For live and audiovisual (CDs, DVDs, etc.) teacher training and performances: testing, certification, authentication in diversified dance; promotions and the licensing of fusion trademarks to others, contact:

Gusztav Fogarassy, Ph.D., Professor of Choreology, **DANCEFUSION® SM FOGARASSY DIVERSIFIED DANCE** Company

VIRTUAL UNIVERSITY OF DANCE® SM

Write simultaneously to both CENTERS: PO BOX 708, Marshall, MN 56258 USA PF 912, Budapest, Hungary 1244 Website: www.dancefusion.org Email: drfgpsai@yahoo.com

EXCLUSIVE

*Blood-refreshment from Germany, feedback from Budapest
Meeting with Aleszja Popova*

ALESZJA POPOVA, THE LEADING SOLOIST OF THE HUNGARIAN NATIONAL BALLET RETURNED FROM GERMANY NOT LONG AGO, WHERE SHE DANCED THE TITLE ROLE OF THE SWAN LAKE – CHOREOGRAPHED BY GYÖRGY VÁMOS – IN THE COMPANY OF THE DEUTSCHE OPER AM REIN IN DÜSSELDORF .

FIRST OF ALL, I ASKED THE KOSSUTH-PRIZE AND EURÓPAS HUNGARIAN DANCE AWARD WINNING ARTIST, TO TELL US HOW THIS INVITATION TOOK PLACE.

- The antecedent of the tour, the professional contact with György Vámos started 13 years ago. For the request of György Szakály, the that time's director of the Hungarian National Ballet, György Vámos and his colleague-partner, the world famous ballerina Joyce Cuoco coached their own Swan Lake-version in the Hungarian State Opera House.

Vámos/Petipa-Ivanov
-Tsaikovsky:
Swan Lake
Odette:
Popova Aleszja
The Prince:
Valerio
Mangiante

Tamás Kálmán (pages 24-25)

CRITIC

CONTEMPORARY DANCE

Juronics's 20th Century on the programme of the Szeged Contemporary Ballet

A GIANT SCREEN ON THE OPEN STAGE OF THE MÜPA (PALACE OF ARTS). "FILM STARTS!" – CORRIDOR, STAIRCASE, BACKSTAGE, STAGE. THE ATTENDANT ARTS ASSOCIATE, THE HIGH-ARTS GROW HIGHER. EVERYTHING IS IN ORDER, EVERYONE IS DOING HIS OR HER JOB. NEVERTHELESS, TAMÁS JURONICS'S PRODUCTION, THE 20TH CENTURY- WHICH IS INTERSPERSED WITH ENERGETIC DANCES, BUT WHICH BECOMES UNINTERESTING DURING ITS COURSE - REMINDS ME OF THE COMMONPLACE DICTIONARY OF OUR GREAT HUNGARIAN WRITER: GYULA HERNÁDI. BECAUSE COMMONPLACES CAN BORN IN DANCE AS WELL. EVEN IN CONTEMPORARY DANCE.

Zsuzsa Kaán (pages 27-28)

CRITIC

FOLK DANCE

Children Dance Anthology 2008

ON THE 17TH OF FEBRUARY, 2008., THE STAGE OF THE BUDAPEST OPERETTA THEATRE FILLED UP WITH CHILDREN DANCERS AND THE AUDITORIUM WITH CURIOUS PARENTS, CHILDREN AND WITH THE REPRESENTATIVES OF THE PROFESSION. THE HERITAGE CHILDREN FOLK ART ENSEMBLE – UNDER THE ARTISTIC GUIDANCE OF THE PRESIDENT, ANDRÁS CSASZTVAN – GIVES A CHANCE FOR YEARS TO THE BEST CHILDREN DANCE ENSEMBLES AND THEIR LEADERS TO INTRODUCE THEMSELVES IN BUDAPEST.

The logo of the Ensemble – two hearts with the symbol of infinity - refers to aim of their foundation and function. For me, the drawing symbolizes the continuous handing over of the heritage, which is given by generation to generation with love. With the help of child plays, songs and dances this treasure, this heritage, this Hungarian-knowledge permeates to the children naturally.

If they are going to such folk art ensembles, they learn how to communicate with each other, to tolerate each other and to overcome their fears beside of attaining of the rich folk heritage. They will become - after strengthening in the protection of the group - unique and special people with a healthy mentality.

These children don't get lost in underpasses or empty sand-lots. There is a place where they can go many times a week, and it is a great thing! Of course artistic work is going on as well, about which the anthology gives some sort of a statement.

Mariann Truppel (pages 28-29)

Ballroom for Life

*Fantasztikus
Társastánc Gála, az
Elizarov Táncszínház
előadásában.*

*Az előadás káprázatos, sodró lendületű,
látványos és professzionális, a világon
egyedülként merőben új irányzatot
képvisei.*

*A műsort az Elizarov Táncszínház 17 bajnok
párosa mutatja be, lenyűgözően elegáns
kosztümökben, egyéni és formációs
koreográfiában.*

Jegyek kaphatók:

Ticketpro Jegyirodáiban

www.ticketpro.hu

Tel: 1.555.5515

**Budapest, 2008. június 15.
Kongresszusi Központ**

TICKETPRO
www.ticketpro.hu